

Snažit se konat Bohu službu, aniž by to byla Jeho vůle

1 Zůstaňme na chvíli stát, když se budeme modlit. Skloňme své hlavy.

Pane, jsme dnes ráno šťastní, že můžeme být zpátky v domě Božím, na další bohoslužbě. A prosíme, Bože, dnes ráno, abys nás napravil ve všech našich chybách. Ukaž nám stezku, kterou jsi nám předurčil, abychom po ní chodili; a uděl nám Tvou milost a lásku, abychom mohli po této stezce jít, a dej nám pokyny, prosíme z celých našich srdcí, abychom mohli být v onen den nalezení v Kristu bez úhony, protože věříme, Pane, že Jeho zjevení se je blízko.

Lukáš 21:25, 26, 28

2 Vidíme všechna tato znamení, o kterých On řekl, že se budou dít těsně předtím, než se teď vyplní Jeho příchod. S radostí vyhlížíme tuto chvíli. A jako Abraham v dávné době očekával zaslíbeného Syna, a když sledoval tato poslední Boží znamení, jak sestupují na tuto zem, on věděl, že to nepotrvá dlouho, dokud se ten syn neukáže. A teď vidíme, jak se to znovu opakuje. Ježíš nám řekl, že když se tyto věci začnou dít, abychom pozvedli své hlavy, že naše vykoupení se blíží: to zmatení času, úzkost mezi národy, zemětřesení na různých místech, moře bude burácet a lidská srdce selhávat strachem.

3 Uvědomujeme si, že se nacházíme v této hodině, ve které národy neví, co by si měly počít. Blíží se další válka, tak to aspoň vypadá. Jak hrozná věc by to byla. Země praská vedví; vědci předpovídají, že něco hrozného je nablízku. Vidíme, jak o tom Bible mluví. Tedy, Pane, pomoz nám dnes, abychom stáli v tomto domě nápravy a přijali pokyny od Boha a šli kupředu v této hodině temnosti, abychom vyzařovali světlo, protože to může být naše poslední příležitost. Protože o to prosíme v Ježíšově jménu, a pro Jeho věc. Amen. Můžete se posadit.

4 Považuji to opravdu za ohromnou výsadu být tady dnes ráno v této modlitebně. Je mi líto, že nemáme pro vás dost míst k sezení. To místo je natlačeno a lidé stojí všude venku... vy, kteří jste venku, můžete to poslouchat ve svých rozhlasových přijímačích, zapomněl jsem... [Bratr Neville říká bratru Branhamovi, na jaké frekvenci to můžou poslouchat.] 55 až 57. Ti z vás, kteří jsou venku a na parkovišti nebo na ulici, můžete to poslouchat ve vašem rozhlasovém přijímači na frekvenci 55 a 57, na stupnici vašeho přijímače.

⁵ A tak, pokoušeli jsme se... spíše, když jsem se vracel, abych se tady pokusil mít deset shromáždění a mluvit na téma sedm posledních koflíků; protože mezi těmito koflíky jsou trouby. A říkal jsem vám, když jsem přišel, abych kázal na téma sedmi trub, že je současně přinesu s těmi koflíky a ránami. A uvažoval jsem, že by to byl vhodný čas; právě jsem se vrátil z Afriky; a děti ještě neměly prázdniny. Můj malý Josef by potřeboval trochu času, několik týdnů, aby se doučil ve čtení. On do další třídy postoupil bez problému, ale trošku podprůměrně. A proto, když jsem byl v Africe, nechali jsme ho ještě v Tucsonu, aby pokračoval ve čtení a dohnal to učivo v nějaké denní škole. A pak jsme se vrátili. A uvažoval jsem, že zatímco děti budou mít prázdniny, že můžeme pořádat s těmito lidmi malá shromáždění a kázat na tato témata. Ale když jsme sem přijeli, zjistili jsme, že nám nepronajali školní posluchárnu.

⁶ A já jsem věděl, že modlitebna není postačující, abychom usadili pohodlně tyto lidi, tak jak by to mělo být, během tohoto poselství; a proto jsme to museli zařídit jinak. A místo toho, abychom měli deset večerů, které jsme původně plánovali, no, udělal jsem každou neděli dvě bohoslužby — tuto neděli, další neděli a následující neděli, po dvě bohoslužby, tak aby... Neoznamovali jsme to. A jestli se někdo o těchto shromážděních dověděl, že se budou konat dvacátého osmého ve školní posluchárně, pokud Bůh dovolí, no, pokud máte nějaké přátele a pokud máte nějaké rezervace v motelech, já jsem to zrušil (rozumíte?), protože z toho nemůžeme mít užitek, oni jim totiž nepronajali školní posluchárnu.

⁷ A teď bych rád promluvil — jednoduché evangelizační poselství na nedělní ráno. A v neděli večer bych chtěl *mít* modlitbu za nemocné. A doufáme, že Bůh vyjde v ústřety vám, kteří jste nemocní. Nevím, jakým způsobem se chce o vás Billy postarat. Doufám, že rozdá modlitební lístky, nebo nějakým způsobem bude řídit toto shromáždění, ale uděláme vše, co je v našich silách, abychom se pomodlili za každou osobu v průběhu těch tří následujících týdnů, jak jsme to měli v úmyslu, ohledně těch bohoslužeb, bude-li to vůle Páně.

⁸ A pak, častokrát mám osobní rozhovory; někdo se prostě chce se mnou na minutu vidět nebo tak nějak. A pak se chystáme... Kolik z vás by chtělo mít osobní rozhovor, rád bych viděl vaše ruce. Fííí! A kdo ne?

⁹ A pak, my... Bude to tak trochu oříšek, abych je dostal, a tak raději napište vaši žádost a pošlete ji... dejte to Billovi a já si to od něj

vyzvednu. A teď, on oznámí ohledně — tuším — modlitebních lístků, kdy budou rozdávány.

10 Kolik z našich sloužících bratrů je tu dnes ráno? Neměli jsme příležitost... nemyslím... Poznali jste někoho z nich? Kolik kazatelů je tady dnes ráno? Nechtěli byste prostě zvednout ruce nebo se postavit? Podívejte, kolik kazatelů je dnes ráno ve shromáždění. Dobře, skvělé! Díky Pánu za tyto muže. Přál bych si, abych mohl poznat jednoho každého z nich, ale jsem si jist, že je vidíte, a Bůh je zná i jejich službu; prosíme, aby je Bůh bohatě požehnal. Není pochyb o tom, že někteří zrušili své vlastní bohoslužby, aby tady mohli být — bratr Junior Jackson a bratr Don Ruddell, pokud se nemýlím. A toto vysílání přichází do jejich církví. A pak také do New Yorku a na jiná místa po celém národě se to dnes ráno přenáší skrze soukromé telefony do jednotlivých sborů.

11 Jsem rád, že mohu vidět bratra Richarda Blaira, který tu sedí. Právě jsem přečetl dopis o velké věci, kterou tam Bůh udělal mezi těmito lidmi. Jednoho dne, pokud jsem to dobře pochopil (kdybych to popletl, bratře Blaire, pokud ano, oprav mě), on pracoval, pomáhal nějakému muži s elektrickou instalací na přívěsu nebo na něčem takovém, tuším, že to tak bylo (četl jsem ten dopis.), a oni špatně zapojili přívody, nebo něco takového a proud začal proudit do vody, kde byl ten malý chlapec (jednomu z těch, kterému ten přívěs patřil, jeho malý chlapec, byl to prostě malý kluk), a toho chlapce to usmrtilo. A jeho břicho bylo oteklé... Víme, že to bylo způsobeno elektrickým šokem, který... když oni umírají, tak k tomu dochází. Jeho malé oči byly vypoulené, zuby měl zaťaté.

Matouš 18:20

12 To vyvolalo mezi bratry obrovský rozruch. Bratr Blair řekl, že by mě mohl kontaktovat nebo něco takového, abych se za to pomodlil, ale přišlo mu na mysl, že bylo řečeno: „Kdekoliv by se shromáždili dva nebo tři v mém jménu, tam jsem já uprostřed nich.“ A ten otec si sundal rukavice a zkoušel vložit prsty do chlapcových úst, aby je násilím otevřel. A oni zatím poklekli a začali se za toho malého chlapce modlit, a on znovu ožil.

13 Je to pravda, bratře Blaire? Jeden z našich věrných bratří. Ó, ten malý chlapec je tady. Dobře, díky Pánu. To je skvělé. Byli bychom rádi, kdybys povstal, synu, chlapče. No, my za to drahému Pánu děkujeme. Je to otec toho chlapce? Ty jsi otec? Dobře. A tady to je bratr Richard Blair. Náš Bůh může udělat cokoliv. Ano, prosím. On to

zaslíbil. My žijeme v Božské přítomnosti toho velikého slavného nebeského Otce. A všechny věci jsou možné, pokud jen tomu můžeme věřit.

Žalm 46:1; Matouš 18:20

14 Vidíte, co to způsobuje, a jak to pro toho muže dopadlo dobře, že v to uvěřil? Zachránil svého malého chlapce. Bůh tam měl na tom místě své věrné služebníky — bratra Blaira a ty ostatní — aby se modlili za toho malého chlapce, když se ocitl v takovém stavu. A když se něco stane, pamatujte, jste děti živého Boha. „Kde jsou shromáždění dva nebo tři v mém jménu, já jsem uprostřed nich.“ A znovu je napsáno: „On je příhodnou pomocí v čase nouze.“ A byl to velký problém, když tam ten chlapec ležel na zemi mrtv, následkem elektrického šoku. A tak my dnes ráno děkujeme z celých našich srdcí Bohu za ty věci, které On pro nás udělal.

Žalm 46:1

15 Ať Bůh rovněž požehná všechny tyto věrné muže. V čase nouze, to je vhodný čas spoléhat na Boha; a pohledět na Něj a být s Ním v přátelském poutu, předtím, než nastane takový stav nouze. Víme, že pokud jsme našli u Boha milost, pak Ho můžeme prosit o cokoliv, stejně tak jako byste prosili kteréhokoli přítele; a On je velice pohotovou pomocí v čase nouze.

Žalm 46:1; Skutky 4:14

16 Právě včera jsem potkal na ulici sestru Johna Martina. Byl jsem... Někdo mě zastavil na ulici a někdo projížděl kolem a zamával *mi*. Když se člověk vrací domů a vidí na každém kroku, jak se lidé zastavují a podávají si ruce, a tak dále. A ta paní, vzpomínám si, jak mě onehdy volali, když do ní někdo zezadu narazil autem a ona měla zlomeninu páteře. Měla být ochrnutá do konce života. Ona dnes ráno sedí ve shromáždění a užívá si Boží přítomnosti. Právě jsem s ní v pokoji hovořil; rád bych se za ni ještě jednou pomodlil, a ona byla... Ona tady někde je; možná, že se nedostala dovnitř. Ale... Tady. Jistě, sedí tady kousek vedle nás. To je pravda. Postavila by ses na okamžik, sestro, aby lidé mohli...? Tady je ta paní, o které lékař před několika dny řekl, že už nebude chodit, že má značně poškozenou páteř, a všechno to bylo způsobeno nehodou. A ona tu stojí. Zdravá. Víte, Bible říká: „Oni proti tomu nemohli nic namítnout, protože ten muž stál uprostřed nich.“ To je pravda. A tady je ten malý chlapec, který byl probuzen z mrtvých, a tady je ta žena se zlomeninou páteře, oni stojí uprostřed nás. To se prostě stalo. A tak On je tentýž včera, dnes a na věky. Ať je požehnáno jméno Páně. Jak šťastní bychom měli být, že žijeme v Jeho přítomnosti a víme, že On je tou příhodnou pomocí v

čase nouze.

Jsem rád, že dnes ráno mohu vidět bratra Vayle, bratra Martina a tak mnoho jiných. A tak, Pán vám bohatě požehnej, bratři.

17 A teď, to je... Uvědomuji si, že je tu velké vedro, když jsme tu tak natlačeni; ale přesto, když jsem jednoho dne odjížděl z Tucsonu, bylo okolo jednačtyřiceti stupňů a kolem půlnoci bylo ještě třicet, a proto se tu cítím docela dobře. A u Parkerů říkali, že v pátek, než jsme odjížděli, měli kolem šedesáti. Dokážete si představit, co to je za vedro. Je to prostě poušť.

18 A teď, tyto tři nadcházející neděle... Dnes, pokud vím, je patnáctého, souhlasí to, nebo šestnáctého? Patnáctého, že ano? Osmnáctého. A osmadvacátého a... prvního srpna. Souhlasí to? Dvacátého pátého... osmnáctého, dvacátého pátého, a prvního budeme mít bohoslužby v modlitebně. A víte, z toho nebudete mít nic moc, protože, rozumíte, nedokážete si představit, co máme tady uvnitř... víte, a bude to ještě horší. Ale pokud jen budete moci, *tak* se vraťte.

19 A pak jsem tady také kvůli tomu, abych shromáždil důvěrníky. Cítím se tak trochu odstavený, že jsem odmítán kvůli tomu, že chci pořádat shromáždění, zatímco jsem k tomu veden. A tak myslím, že je požádám, abychom pořídili nějaký stan a někam ho postavili, víte. Někam na nějaké hřiště, nebo na nějakém farmářově pozemku, a přenášeli ho z místa na místo, tak, jak budeme vedeni Pánem. A já cítím, že to je to, co On chce udělat. No, víte, že ohledně toho existuje vidění, myslím si, že to se děje kvůli tomu... No, víte, častokrát si myslíme, že to je hrozné, když se nám něco stane, ale víte, to může být Bůh, rozumíte, který vás vede v těchto záležitostech. Když to řekl, On to prostě udělá.

Matouš 11:23; Lukáš 10:15

20 Před několika večery, mnoho z vás... bylo to měsíc předtím, než jsem odjížděl do Afriky... Možná mnozí z vás mají tento pásek (ti z vás, kteří dostávají pásy) na téma „Volba nevěsty“ — to bylo kázáno v Kalifornii. Několik posledních minut na tomto pásku — já si vůbec nepamatuji, že jsem tam byl — ale Duch Páně sestoupil takovým způsobem. Začal jsem je kárat za to, jak žijí, a za to, co dělají, a poté, co bylo Evangelium kázáno, a tak mocně jim oznámeno, najednou Duch svatý promluvil a řekl: „Kafarnaum (vidíte), ty město, které se nazýváš jménem andělů (to je Los Angeles), které se vyvyšuješ do nebe, ale budeš svrženo dolů do pekla,“ vidíte. No, a potom, když to skončilo, byl jsem venku, a bratr Mosseley a Billy byli se mnou, a oni

řekli... Oni se tam vrátili a uviděli, jak na podlaze leželo plno lidí a kazatelé vzlykali.

Matouš 11:23; Lukáš 10:15

²¹ A já jsem vzal Písmo, řekl jsem: „Ohledně toho je něco v Bibli.“ A byl to Ježíš, který pokáral Kafarnaum a všechna ta pobřežní města, která navštívil. On řekl: „Ty Kafarnaum, které ses vyvýšilo do nebe, budeš svrženo dolů do pekla.“ Řekl: „Kdyby se tyto skutky staly v Sodomě a Gomoře, jako uprostřed vás, pak by stály do dnešního dne.“ A v té době se Sodoma a Gomora nacházely na mořském dně. A krátce potom, asi o sto let později nebo tak nějak, po Ježíšově proroctví, Kafarnaum, to jediné pobřežní město, které On navštívil, bylo zemětřesením svrženo do moře. Víte, to byla bezprostřední odpověď pro Kalifornii — Los Angeles.

²² A pak jednoho dne v Tucsonu, hned potom, když jsem se tam vrátil, došlo tam k velkému zemětřesení. A vědci v televizi ukazovali náčrtek. Bylo to také v novinách, že na zemi vznikla trhлина, která začíná u Aleutských ostrovů... nebo na Aljašce a kolem Aleutských ostrovů, asi dvě stě mil od břehu, a vystupuje v San Diegu a obchází Los Angeles a prochází kolem San Diega. A ona se rozšířila na několik palců. Domy se zhroutily a jsou srovnány se zemí. Motely se propadly. A na tomto diskusním panelu byla tomu vědci položena otázka: „Může někdy k něčemu takovému dojít?“

²³ A on řekl: „Může? Musí!“ A použil nějaké vědecké termíny a vysvětloval, jakým způsobem láva... To je to, co způsobují tato zemětřesení kolem San Diega a tam dál; to je ta dutina. A teď to všechno začalo prskat, tak, jako by se písek propadal dolů. Je to prostě zemská kůra a je v ní trhлина několik palců široká. Oni mohli vzít radar nebo něco takového a prozkoumat tu trhlinu a zjistili a uviděli, kde to bylo. A to se uvolnilo a zvětšilo znovu, ještě toho dne, o několik centimetrů, pět nebo sedm, už potom, co bylo vyřčeno toto proroctví.

A ti, kteří se toho vědce ptali, řekli: „No, možná se to v naší době nestane.“

²⁴ On řekl: „To se může stát za pět minut nebo za pět let, ale to se určitě propadne.“

²⁵ Paní Simpsonová — myslím, že ona je tu dnes s námi; nebo... Vidím tu sedět bratra Freda, ale nevím, kde je paní Simpsonová. Ona šla a donesla to proroctví, které jsem vyslovil asi v roce 1935, nebo tak nějak, kde bylo řečeno: „Přijde čas (je to zapsáno v nějaké knize), že si

moře prorazí cestu až na poušť.“ A podívejte, co se stalo. Jestliže se tyto tisíce čtverečních mil propadnou do zemské lávy a sesunou se, způsobí to najednou smrt milionů lidí. A způsobí to takovou tsunami... Zapamatujte si, to dosáhne až do slaneého jezera, ono leží asi padesát nebo sto metrů pod úrovní moře. Ta voda kvůli té přílivové vlně dosáhne téměř až do Tucsonu. A moře si prorazí cestu až na poušť.

*Národy se hrouť, Izrael probouzí,
znamení, která předpověděli proroci.
Dny pohanů jsou sečteny,
hrůzou obtíženy;
Vratte se, ó rozptýlení do svých domovů.*

²⁶ Jsme v čase konce. Ať vás tedy Pán bohatě žehná. Začal jsem o tom mluvit a zapomněl jsem na čas. Ale my už i tak budeme velice brzy procházet do věčnosti.

Marek 7:7

²⁷ A teď ve svatém Marku v sedmé kapitole a sedmém verši, abychom přistoupili k tomuto textu, na toto téma, na které bych rád přečetl z 1. Paralipomenon z 13. kapitoly. a bude to naším textem — tedy Marek 7:7:

... nadarmo mne ale uctívají, když učí učení a přikázání lidí.

²⁸ Tedy, já neznám nic jiného než Poselství, které mi dal Pán, a to je vše, o čem mohu mluvit. A teď, dnes ráno chci mluvit na téma, které jsem považoval za dobré. A dnes večer bych chtěl, bude-li Pán chtít, promluvit na téma „Pokrm v pravý čas“ — „Duchovní pokrm v pravý čas,“ a jak ho obdržet. A teď pro toto ráno: „Zkoušet konat Bohu službu, aniž by to byla Boží vůle.“

²⁹ Bůh je suverénní. A my tu vidíme, co udělal David v tom biblickém textu, který čteme v 1. Paralipomenon 13. A on byl... Jeho záměr byl správný. Ale my si u Boha nezískáváme zásluhy na základě dobrých záměrů. Je jenom jediný způsob, jak je možné sloužit Bohu, a to je, když plníme Jeho vůli a Jeho přikázání. A Bůh, jako suverénní, nikdo mu nemůže říct, co by měl dělat a jak by to měl udělat; On to dělá takovým způsobem... On zná ten správný způsob, jak to udělat. A to způsobuje, že se cítím dobře. A mělo by to způsobit, že my všichni z toho budeme mít dobrý pocit, a jsem si jistý, že je to tak. Protože někomu to přichází takhle, někomu jinak a někomu ještě jinak...

³⁰ Ale jinak o Bohu platí jedna velká věc: totiž, On nás nezanechal, aniž by nám nedal poznat pravdu, a jak s ní naložit. On by nebyl spravedlivý, kdyby nás potrestal, když děláme něco, a nevěděli bychom, jak by se to mělo udělat, a pak by dopustil, abychom do něčeho zabředli. Bůh takový není. On je Bůh, který vyřkne slovo a očekává, že Jeho děti tomu uvěří. A proto ví, co je nejlepší, a kdy je to třeba udělat a jakým způsobem je to třeba udělat. My máme ohledně toho jenom naše názory, ale On to ví.

³¹ A tak, jestliže On připraví nějakou metodu na to, co se chystá udělat, a neřekne nám, co se má stát a jakým způsobem to má proběhnout, a to způsobí, že my na tom klopýtneme, a to klopýtnutí, ten pokus, bude ospravedlněn tím, že jsme se pokoušeli něco udělat, a tím budeme ospravedlněni. Ale zde existuje jenom jediná cesta, a tou je Jeho Slovo.

³² A je tu ještě jedna věc, David tady, my vidíme, že ve svém srdci chtěl udělat něco, co bylo dobré. On neměl špatný motiv ani špatný cíl. Ale dům — nebo vlastně Hospodinova truhla se nacházela daleko od lidí; a on chtěl přivést Truhlu Boží zpět na své místo, tak, aby se lidé mohli radit s Bohem ohledně věcí, které potřebovali.

³³ A místo toho, aby tomu dali volný průchod, my... Co kdyby bratr Blair a otec toho malého chlapce řekli: „No, on je na tom tak špatně, to dítě bylo zraněno a usmrceno; myslím, že to byla nešťastná náhoda“? Ale oni pospíchali rychle k Bohu.

³⁴ Co kdyby tady ta paní a její manžel — kazatel Evangelia — před několika večery nebo dny, když ta paní měla zničená záda, povstala...? Lékař řekl: „Ona bude ochrnutá do konce života“? Co kdyby její manžel, co kdyby řekla: „Dobře, miláčku, budeme se s tím muset smířit“? Ale oni okamžitě něco udělali; pospíchali k Bohu. Na kolik příkladů z Bible bychom se mohli odvolat, když se lidé ocitli v nouzi a přispěchali k Bohu?

³⁵ No dobře, v těch dnech oni měli jenom jediné místo setkávání, kde se mohli setkat s Bohem, a to byla Truhla, pod krví. To je i teď jediné místo setkání, pod krví. Slitovnice byla pokropena, aby mohla být ctiteli udělena milost... nebo prosebníkovi, když on přicházel a měl prosbu k Bohu. A Bůh měl svůj zvláštní způsob, jak ohledně toho postupovat. A nepřijímal nic jiného, nemohl přijmout žádné jiné opatření, prostě jen takový způsob, který ustanovil.

5. Mojžíšova 16:11

³⁶ Nedávno jsem kázal poselství (mnozí z vás o tom ví), že je připraveno jen jedno místo, na kterém se Bůh setkává se ctitelem, místo, o kterém On řekl: „Já tam položím své jméno.“ A kdybychom mohli najít církev, ve které On položil své jméno, potom bychom už toto místo měli. On řekl: „Já ti nepožehnám ve všech bránách, ale jenom v bránách, kam položím své jméno. Položím je pouze na jediné místo a vy se tam musíte setkat se mnou; to je jediné místo, kde se s vámi setkám.“ A pomocí toho shledáváme, kam On své jméno položil. A to je to jediné místo, kde On se setká se ctitelem, a Jeho jméno bylo Ježíš Kristus. Boží jméno je Ježíš Kristus.

Jan 5:43

³⁷ Ježíš řekl: „Přišel jsem ve jménu svého Otce.“ Každý syn přichází ve jménu svého otce. A On přišel ve jménu toho Otce. A není tady pod nebem dáno lidem další jméno — jestli jsou nazváni metodisty, baptisty, presbyteriány, Sbory Božími, ať je to jakkoli — je tu jen jediné místo setkávání, kde se Bůh setkává s člověkem, a to, když on je v Ježíši Kristu, v tom jediném místě. A všechny ty staré věci tam v minulosti, pod tou Starou smlouvou, tohle znázorňuji. Byl bych rád, kdybyste to jasně pochopili. Tedy, to je lekce nedělní školy. Mám tu zapsána nějaká místa Písma a poznámky. A myslím si, že vám to pomůže, abyste porozuměli, jak se všechny tyto staré věci pro nás staly příkladem.

³⁸ A nyní zjišťujeme, že Bůh měl způsob, jak se věci měly dělat, ale David, který byl Bohem požehnán a měl se stát králem, přišlo mu na mysl, že by mohl pro Boha něco udělat, ale nešel na to správným způsobem.

³⁹ Všimněte si: Bůh zjevuje své Slovo ve svém předurčeném období. No, jak by mohl Martin Luther vědět o tom dnešním poselství? Jak by mohli presbyteriáni... Jak by mohl Martin... nebo Katolická církev poznat poselství Martina Luthera? Jak mohl John Wesley poznat Lutherovo poselství? Jak mohl Wesley poznat letniční poselství? Nebo, jak mohli letniční poznat toto poselství? Rozumíte, On to zjevuje ve svých obdobích, protože to je Semeno; a ono roste a dozrává, zatímco On zjevuje sám sebe.

⁴⁰ Je to jako se slunečním teplem, které to probouzí. Když ta rostlinka je mladá a křehká, ono ji vyvádí ze země — to semeno — pak mu dává listy v tom dalším stadiu. Horké slunce by to usmrtilo, kdyby to bylo při dozrávání semene... nebo v období dozrávání. A tak On řídí to slunce a usměrňuje přírodu, aby to odpovídalo Jeho Slovu. On řídí

církev, tu předurčenou, tu nevěstu, aby to splňovalo požadavky období, ve kterém oni žijí.

41 Dokonce i samotná příroda nám dnes napovídá, když se díváme na rozpadající se národy a na to, jak se země propadá, rukopis je na stěně. Vidíme, v jakém stavu je církev a státy. Vidíme také, v jakém stavu se nachází nevěsta. Víme z přírody, že církev se připravuje k odchodu. Jak slavný čas. Je to čas, ta hodina, který toužili uvidět všichni proroci.

42 A teď On zjevuje své Slovo pouze na určité období. Martin Luther četl tutéž Bibli jako my. Wesley četl tutéž Bibli jako Martin Luther. Letniční čtou tutéž Bibli, jakou čteme my. Ježíš četl tutéž Bibli, jakou četli farizeové, ale oni měli... Oni se snažili udržet zrno ve svém raném stadiu, zatímco ono dozrávalo, a tak promeškali vidět svou hodinu.

43 David se tady dopustil té stejné věci. Bůh zjevuje toto Slovo v daném období, a to tomu, koho si vyvolil, aby mu to zjevil. Bůh vyvoluje ty, kterým se zjevuje. On si je vybral před stvořením světa. Všechny Jeho skutky Jím byly předzvěděny, ukryty před lidmi; zjevuje je pouze těm, kterým chce. Je to Jím vyvolené období, Jeho vyvolená osoba. Nikdy nevybírámě nějakou stranu nebo sektu; je to vybraná osoba, jak to dělá.

44 Kdo by se Ho tedy odvážil napravovat a povědět: „No, Pane, Ty ses spletl, že jsi toho člověka postavil do služby. Ten člověk nevěří tak jako my.“ Kdo se odváží říct Bohu, že se v této věci mylí? To by musel být někdo, kdo se trochu víc provinil než já, abych mu to řekl. On ví, co dělá. Ví, koho má vybrat a koho nevybrat. Co udělat a kdy to udělat. Bez ohledu na to, jak moc si myslíme, že nějaká osoba je způsobilá vykonat určité povolání, Bůh ví, kdo je ten povolaný na ten čas a na to období, nebo ten čas, na ten správný čas, aby to bylo vykonáno.

Izaiáš 40:31

45 A opravdový, skutečný křesťan, ten opravdový skutečný věřící v Boha, očekává ohledně těchto věcí na Pána. Očekávejte na svou službu. Pokud pocítujete povolání, buďte si jistí, že to je Bůh. Budte si jistí, že je to správné. Budte si jistí, že to je na ten čas, o kterém mluvíte. Bible říká: „Kterí očekávají na Hospodina, nabývají novou sílu. Vznášejí se na perutích jako orli; běží a neumdlévají, chodí a neustávají.“

1. Samuelova 16:13; 1. Paralipomenon 13:3

46 Všimněte si Davida, krále Izraele, právě pomazaného. Samuel

na něj vylil olej a on byl vybrán Bohem, aby byl králem Izraele. A David obdržel toto zjevení, aby přinesl Hospodinovu truhlu do Davidova města. No, na tom není nic špatného, ale vidíte, David šel na to špatně.

⁴⁷ No, vypadá to tak, jako kdyby nějaký člověk obdržel zjevení, velký muž, jako třeba Bohem vybraný král... (Největší král, jaký kdy na této zemi žil, s výjimkou Krista, myslím, že to byl David, protože Kristus je Syn Davidův.) Tedy, ten největší muž, právě pomazaný, vychází ze samotné Boží přítomnosti, dostává zjevení, aby udělal něco pro Boha, a chce to pro Boha udělat, ale to zjevení bylo špatné. No, to je závažná věc. A budu se zabývat tímto tématem: Pokusit se Bohu dělat službu, a přitom nebýt k tomu povolán.

1. Paralipomenon 13:1-3

⁴⁸ Všimněte si, David dostal zjevení. A všimněte si, nebyl to prorok Nátan, který to zjevení dostal; byl to král David, který to zjevení dostal. Nátan to s ním ani neprobral. On o to Nátana nikdy nepožádal. Ale vidíte to tady v 1. Paralipomenon? On to projednával s veliteli nad tisíci a se setníky. A nikdy se neporadil s Nátanem. Radil se o tom s lidmi. Konzultoval to také s kněžími a teology toho dne, s těmi zákoníky a teology. David to nejdříve prokonzultoval a řekl: „Bude-li to Bůh chtít, zajdeme tam a přineseme Truhlu smlouvy našeho Boha do města, ale než to uděláme, měli bychom se nejdřív poradit s Bohem.“

1. Paralipomenon 13:3

⁴⁹ Říká se, že za dnů Saula, oni se přestali radit s Bohem prostřednictvím Truhly, Urim... Urim Thumim; oni s tím přestali. A David řekl: „Vraťme se teď všichni k Bohu. Vraťme se k té správné věci. Pojďme, vezmeme Truhlu, přinesme ji sem (jinými slovy, přinesme Boží přítomnost do města). A mějme probuzení. Přiveďme lidi zpět.“ On měl zjevení, které vypadalo, že je správné, ale to nebyla Boží vůle.

⁵⁰ Místo toho, aby se tázal u zdroje, jak se měl tázat, on se radil s veliteli, protože se právě stal králem, a držel se způsobu myšlení, které měli jeho hlavní velitelé a jeho významní muži.

⁵¹ Pak také zašel k nominální církvi a zeptal se, jestli chtějí mít probuzení: ti kněží, učení v Písmu, velitelé nad tisíci a setníci, on to s nimi projednával: „Je to Hospodinova vůle?“ A oni řekli, přirozeně. Ale vidíte, on se nezeptal u toho hlavního zdroje, s nímž Bůh vždycky jednal, rozumíte; on po této stránce selhal.

⁵² Jeho záměr byl správný. Jeho motiv byl dobrý. Jeho cíl byl dobrý: přinést probuzení do města, přivést lidi zpět k Bohu. Ale nikdy se neradil o způsobu, jakým Bůh řekl, aby to vykonal.

⁵³ I když dokonce všichni lidé souhlasili, i ti kněží, že král má pravdu. Oni potřebovali, aby byla Truhla zpět ve městě. No, potřebovali Boží přítomnost. Potřebovali probuzení. Ale Bůh nezaslíbil, že zjeví své Slovo na toto období těm lidem. Nikdy ho nezaslíbil v tomto období zjevit králi. A Bůh se ani trochu nemění. On nezaslíbil, že to udělá.

⁵⁴ Bez ohledu na to, jak jste upřímní a jak jsou dobré vaše pohnutky a správné cíle, a jak si lidé přejí tyto věci a vidí, že to potřebují, jedná se o Boží vůli, která má být ohledně těchto věcí vykonána. A to bych chtěl pevně zatlouct. Chtěl bych to udělat tak, abyste pokud jen Duch Boží ve vás přebývá, abyste to uviděli. A proto jsem s tím otálel tak dlouho. Ne, abych vás obral o váš čas u telefonu nebo připojení, ale chci, abyste to uviděli. Pokud máte málo času, vezměte si pásek. Že tady...

⁵⁵ Bez ohledu na to, jak velice je to potřebné, jak velmi s tím všichni souhlasili, že to je potřebné, jak velká je to pravda, zůstává ještě jedna věc, kterou třeba zjistit: Je to Boží vůle?

Tedy, Bůh nikdy nezaslíbil, že zjeví svá tajemství králům, že zjeví svá tajemství svému lidu.

⁵⁶ Podobně jako v čase Micheáše, syna Jimly. Teď, když to opustíme, ne ten text, ale podíváme se do jiné doby, abychom to přinesli a ukázali vám, že je to pravda, skutečnost, aby to neuniklo vaší pozornosti.

1. Královská 22:6; 2. Paralipomenon 18:5

⁵⁷ To se stalo za dnů Micheáše... On byl chudý muž, a rovněž pocházel z chudé rodiny. Ale Achab, král Izraele, jako národa, který byl pod svrchovaností Boží, on postavil někde stranou školu a vychoval vybrané lidskou rukou proroky. A v té škole měl čtyři sta takových mužů. A oni byli významnými muži. To nebyli nějakí falešní proroci. To byli hebrejští proroci, praví muži. A oni se radili s Hospodinem prostřednictvím těchto mužů. A oni prorokovali. Ale pohledte, když přišlo k té rozhodující zkoušce, ukázalo se, že každý z nich byl mimo Boží Slovo a Jeho vůli.

1. Královská 22:2, 3

⁵⁸ Protože Jozafat přišel z Jeruzaléma, aby se setkal s Achabem, oblékli se do svých rouch, posadili se v bráně, a přivedli tyto proroky před sebe. Achab nejdříve řekl: „Máme tady jedno město, Rámot Galád, které ve skutečnosti patří nám.“ No, a to bylo „TAK PRAVÍ HOSPODIN“; Jozue ho přidělil tomuto lidu, on jim ho dal, ale Filištíni

jim ho zabrali. A řekl: „Tady naše děti potřebují chléb a my nemáme dost země, abychom na ni vypěstovali chléb, a naši nepřátelé Filištíni krmí své děti — ti pohané — plody z této země, kterou nám Bůh Jahve dal.“ To je naprosto jasné. A řekl: „Tady, Boží lid sedí se svými dětmi, které jsou v nouzi, a nepřítel si krmí své děti z pozemků, které když nás Bůh povolal z Egypta, nám dal.“ To by pozvedlo i teologa, že ano? On řekl: „Nepůjdeme tam a nevezmeme si zpátky naší zemi, kterou nám Bůh daroval?“

1. Královská 22:4, 5; 2. Paralipomenon 18:3, 4

59 Jozafat řekl: „Ano, já ti pomůžu. Jsme bratři. Ty jsi v Judsku a já v Jeruzalémě.“ (Nebo je to naopak? Tuším... Ne, tak je to dobře, myslím, že Jozafat...) Každopádně Jozafat byl dobrý muž, král, spravedlivý muž, milující Hospodina. Achab byl ale vlašný věřící. A tak oni je tam přivedli. Jozafat řekl: „Poslyš, nejdříve se poradíme s Hospodinem. Potřebujeme vědět, jak na to.“ (Vidíte, kdyby David udělal to, co Jozafat...) On se zeptal: „Neměli bychom to udělat?“

A hned, jako Izraelita, Achab řekl: „Samozřejmě. Mám jich čtyři sta — Hebrejů jako jsme my, hebrejských proroků z naší vlastní organizace. A budu to s nimi konzultovat. To jsou proroci.“

Jeremiáš 28:10

60 No, podívejte, právě... Namítnete: „Nejsem si jist, bratře Branham. Prorok?“ Ó, ano! V době Jeremiáše žil jeden, který tvrdil, že oni budou v zajetí jenom dva roky. Hospodin řekl Jeremiášovi, že to potrvá sedmdesát let. On si vložil na šíji járho a ten prorok ho zlomil — Chananiáš. Ale víte, co se s ním stalo. Ó, ano! Musíte zůstat se Slovem.

1. Královská 22:6, 12; 2. Paralipomenon 18:10

A tak ti proroci přišli a prorokovali a řekli: „Jen jdi; Hospodin je s tebou.“

1. Královská 22:11; 2. Paralipomenon 18:10

61 A jeden z nich, tuším — zapomněl jsem, jak se jmenoval, ten náčelník, myslím, že to byl Sedechiáš. Nasadil si dva železné rohy a řekl: „Tak praví Hospodin, pomocí toho (tedy, ten muž byl upřímný) vytlačíš svého nepřítele rovnou zpět do jejich země, a zabereš to, co patří Bohu; je ti to dáno.“ Já si nemyslím, že to byl pokrytec, myslím si, že to byl dobrý člověk. Věřím, že všichni ti proroci byli takoví.

62 Říkáte: „Proroci?“ Ano. Zapamatujte si, právě ten člověk, který dal souhlas k zabití Ježíše Krista, prorokoval, protože to byl jeho úřad. On byl toho roku veleknězem, a jelikož zastával tento úřad a držel ten úřad, Duch Boží na něj sestoupil. To vůbec neznamená, že byl spasený

nebo něco takového. A on prorokoval (Kaifáš), protože to obsahoval jeho úřad.

⁶³ A tito proroci, jakožto proroci, v prorockém úřadu prorokovali a Duch Boží na ně sestoupil. Byli to lidé, kteří měli dary Ducha.

⁶⁴ Uvědomuji si, že to, co mluvím, se týká devadesáti devíti procent letničních, ale lidé... Častokrát lidé, Bůh s nimi může jednat, dává jim dary, a tito lidé to budou na těchto lidech vynucovat. Pokud nejsou dokonale povoláni a Bohem posláni, pak způsobí, že takový muž nebo žena řeknou něco, co není Boží vůle, protože tito lidé je k tomu nutí.

⁶⁵ O, jak jsem na tom nachytil našeho vlastního pastora. Jednou ráno v lesích, okolo třetí ráno mi řekl: „Jdi a řekni bratrovi Nevillemu!“ Přišel jsem k tobě, že, bratře Neville?

⁶⁶ Říkali: „Bratře Neville, prorokuj nade mnou. Řekni mi to nebo tamto.“ Rozumíte? Vy jste se ho snažili přimět mluvit věci, které se potom nevyplnily. Ti, kteří očekávají, aby se dozvěděli, co chce Pán, abychom udělali, rozumíte.

⁶⁷ A tak se tito lidé na to dívali tím přirozeným smyslem: „To patří nám.“ Ale podívejte, oni nehledali Slovo a Boží vůli.

1. Královská 22:14; 2. Paralipomenon 18:13

⁶⁸ Potom tam přichází Micheáš a on měl vidění. On to nejdřív prozkoumal. Všimli jste si toho? Řekl: „Počkejte. Dejte mi *na to* noc, abych se to dozvěděl, a možná zítra vám na to budu moci odpovědět.“ On nespíchal, aby hned pověděl „Tak praví Hospodin,“ aby se shodoval s jinými proroky; on řekl: „Budu mluvit jen to, co mi řekne Bůh.“ A druhý den zjišťujeme, že Bůh mu řekl, co se má stát. A to bylo v úplném rozporu s těmi jinými. To bylo v rozporu s celou školou. A dokonce jeden z nich přiběhl a udeřil ho kvůli tomu do tváře. Ale rozumíte, on čekal. A potom, když to udělal, porovnal své prorocství, své vidění se psaným Slovem, a to bylo přesně podle Slova.

⁶⁹ Když někdo tvrdí, že dostal zjevení, aby křtil ve jménu Otce, Syna a Ducha svatého, to je v rozporu se Slovem. Nikdo z těch ostatních to tak nikdy nedělal. Když oni říkají: „Ó, my se chceme postavit,“ a říkají, „to nebo tamto, nebo něco jiného,“ a tak dále, to je v rozporu se Slovem. Když oni říkají, že nevěří semenu hada, to je v rozporu se Slovem. Všechny ostatní věci, které jsou v rozporu se Slovem. To musí být v souladu se Slovem, a navíc pro dané období.

⁷⁰ No, kdyby to byl David jen udělal... Ta Truhla měla přijít, ale ne

v tom čase. Tam na ní ještě nebylo místo.

1. Paralipomenon 13:1

⁷¹ Všimněte si teď, když oni tam přišli pro tu Truhlu, všichni ti hodnostáři říkali: „To je to, co je třeba udělat, Davide, to je ohromné předsevzetí. Sláva Bohu! Potřebujeme probuzení.“ To byli opravdoví dnešní letniční — baptisté, presbyteriáni. „Davide, ty jsi náš král. Vy všichni... Velitel ten-a-ten, a major ten-a-ten a generál ten-a-ten, budou na tom tvém shromáždění. No, oni tvrdí, že to je přesně to, co je třeba udělat, Davide. Za tebou stojí celá země.“ A to je právě to, co se děje dnes! Já nestojím o zemi. Já chci Boha, i kdyby za tím nikdo jiný nestál.

⁷² David měl všechny velitele. Spolupracoval s armádou. Spolupracoval se všemi denominacemi, se všemi teology... a všichni s ním souhlasili. A stejně tak Achab, a tak je to v Písmu; ale neměl Boha, protože stál mimo Boží vůli. Doufám, že vám to dochází.

⁷³ Všimněte si. Oni splnili všechny náboženské úkony, jaké jen mohli. Pravděpodobně dali oznámení a všechno možné: „Koná se velké probuzení, Truhla bude přinesena zpět. Budeme mít probuzení. Chystáme se to udělat.“

⁷⁴ Všimněte si, on poslal pro zpěváky, poslal pro harfeníky, pro trubače; a oni dělali všechny ty náboženské úkony, jaké jen znali, a stále v tom Bůh nebyl. A tohle se poněkud opakuje znovu, že ano?

⁷⁵ Oni přivedli všechny zpěváky. Vzali harfeníky, trouby troubily, ženy, muži, kdokoliv tam byl, zpívali; přivedli je všechny na to místo a dělali všechny ty náboženské úkony. Nechci to mluvit, ale musím to říct. Stejně tak jako dnešní denominace. Letniční a ti ostatní, dělají všechny ty náboženské úkony, zpěv a křik.

2. Samuelova 6:15

⁷⁶ Všimněte si, David vykřikoval ze všech sil, on křičel, poskakoval, procházel každým náboženským úkonem, kterým jen mohl, a Bůh v tom stále nebyl. A přitom jeho motiv a cíl, všechno bylo v pořádku; ale šel na to nesprávnou cestou, rozumíte. Vykonal všechny náboženské úkony: křik, zpěv, měl mimořádné zpěváky, mimořádné křiklouny, a všechno ostatní. Oni tančili v Duchu. Dělali všechno, co souviselo s náboženstvím.

⁷⁷ Bylo to na způsob našich velikých kampaní v těchto dnech. Oni chtějí získat svět pro Krista. Ale nic takového neexistuje. Veliké celokrajové probuzení, dějí se obrovské věci; kdyby si jen mohli uvědomit, že ten den už skončil. Ona je odsouzena. Ale oni stavějí,

pořádají kampaně, organizace a všechno ostatní; jenže výsledek je přibližně stejný jako v Davidově době: to prostě nefungovalo.

78 Jdeme a máme veliká probuzení. Náš velký... někteří naši dnešní evangelisté, oni tvrdí, že mají v průběhu šesti týdnů třicet tisíc obrácených; ale když se tam za rok na to místo vrátí, sotva tam najdou třicet. Něco tady není v pořádku. Co to je? To je přesně totéž, čím se provinil David. Vysoce postavení lidé, významní muži, velcí učitelé, velké školy, velké autority, ale oni se stále konzultují s nějakou starou denominací, místo toho, aby nahlédli do tváře Božího Slova, a uviděli jaké je období. Nemůžete vypěstovat určitou potravinu, jedine v určitém ročním období.

79 No, podívejme se, co se stalo. Třebaže jejich náboženské úkony a všechno, co dělali, bylo v pořádku, jejich záměry byly úžasné, jejich kampaně veliké, jejich zpěv byl úžasný, jejich tanec grandiózní, jejich křik velice hlasitý, jejich hudba tak vznešená; a oni měli Truhlu. Ale k čemu dobrému je truhla bez Boha? Je to jenom dřevěná bedna a několik kamenných desek. Je to jako s přijímáním Večeře Páně, nebo se křtem. K čemu dobrému je nechat se pokřtít, pokud jsi předtím nečinil pokání? K čemu dobrému je přijímat Večeři Páně? Jsi jen pokrytec, pokud nežiješ životem a nevěříš celému Božímu Slovu? Bereš z toho jenom část, a ne ten zbytek, a to ukazuje, že tady není něco v pořádku.

80 No, když se všechno toto děje... Podívejme se, co se děje, když Bůh a Jeho věk a Jeho čas nebereme v úvahu, pouze lidské názory.

Izaiáš 40:31

81 Mnoho lidí mi řeklo: „Proč sem nepřijedeš a nekonáš tu shromáždění? Vždyť my tě zveme. Podepiš to, tohle nebo ono.“ Moment! Vy si to možná přejete, ale co na to říká Bůh? Mnoho lidí mi řeklo... měl jsem pozvání, měl jsem rozhovory — osobní rozhovory, a tak dále — čekali rok. No, moment! Odkud mohu vědět, co mám mluvit, dokud mi nejdříve Bůh nesdělí, co bych měl mluvit, rozumíte? Vidíte, musím čekat. A proto jsem řekl: „Zapište si to, a dovolte, abych se přesvědčil, co On řekne,“ rozumíte. Čekejte. „Ti, kteří očekávají na Hospodina, nabývají nové síly.“ Je to tak?

82 Všimněte si, oni se radili pouze s knězi té doby — s těmi teology, denominacemi. A všimněte si, když to dělali — konzultovali s knězi, konzultovali se shromážděním, konzultovali s lidmi — udělali to špatně.

⁸³ Všimněte si. Truhla, to bylo Slovo. Víme, že je to tak, protože Truhla je Kristus a Kristus je Slovo, rozumíte. Truhla neboli Slovo nebylo dáno na své první určené, na toto původně určené místo. Ó, ať vám to, církvi, neunikne! Všechno bylo úplně perfektní, všechno vypadalo dobře, jako by přicházelo velké probuzení; ale protože se zapomněli poradit ohledně toho s tou správnou osobou... Oni se radili s kněžími, radili se s hodnostáři, radili se s teology, radili se se zpěváky a dohodli všechno společně a byli jednomyslní, skvěle organizovaná armáda a vojenské síly toho národa; všechno ohledně toho velkého shromáždění bylo v souladu; ale zanedbali se poradit s Bohem. Stejně tak Achab; stejně tak ostatní. Jaká chvíle!

⁸⁴ Ať to neunikne vaší pozornosti. Oni toho nedosáhli, protože se neporadili. A jelikož to takhle udělali, sledujte, tím, že šli za knězi, že šli za teology a šli k vojenským silám a vůbec nebrali v úvahu posla, poslaného Bohem na tuto hodinu, Nátana, v tom udělali chybu. Oni šli, vzali Truhlu a položili ji na nový vůz, položili ji na nový povoz (nebo brzy začne nová denominace) a ne na Bohem daný a jím stanovený způsob, jak ji přenášet. To mělo být nesené na ramenou Levitů. Ale podívejte, když začnete špatně, tak špatně i pochodíte.

⁸⁵ Je to jako s kulkou, která je namířena přímo do terče, ale pokud pohnete hlavní o jednu tisícinu, tak se to na sto metrech odchýlí o deset nebo dvanáct centimetrů. Šli jste na to špatně. Ó, Bože, pomoz nám, abychom poznali, jak tato věc byla špatná od začátku, tyto takzvané veliké kampaně pro tuto hodinu.

⁸⁶ Neporadili jste se o tom s Bohem. Poradili jste se s knězi a náboženskými vůdci, radili se s organizacemi. „No, budete mít to-a-to? Věřím, že pokud bychom mohli dostat všechny dohromady...“ Nesnažte se dostat všechny dohromady. Vezměte jen to, co říká Boží Slovo.

⁸⁷ Pak zjišťujeme, když to takhle dělají, co oni tím docílí? Jdou na to pomocí svých starých náboženských programů, které nejsou v souladu s Božím Slovem a Boží vůlí. Tato věc už před lety umřela, tyto jejich staré suché věci před mnoha lety, uschly.

Jan 5:46

⁸⁸ To uschlo ve dnech Ježíše Krista. Oni to nevěděli. On řekl: „Kdybyste znali Mojžíše, tak byste poznali i mě, protože Mojžíš mluvil o mém příchodu.“

Jan 6:31

Řekli: „Ó, naši otcové jedli manu na poušti.“

Jan 6:49; Jan 8:24

⁸⁹ On jim řekl: „Oni jsou všichni mrtví. Slepí.“ On takto oslovil farizeje, náboženské vůdce. „Jestliže neuvěříte, že to jsem já, umřete ve svých hříších.“ Ale oni to stejně neudělali. Oni byli tak strnulí ve svém jednání. Museli se držet svého způsobu jednání.

⁹⁰ Stejně tak to udělal David. On šel na to svou cestou, a tak prostě řekl: „Víte, co udělám? Musíme s tím pohnout.“ On měl zjevení. „Teď s tím pohneme, uděláme to novým způsobem. Dny zázraků skončily, a tak to uděláme za pomoci naší další organizace. Uděláme nový povoz, a ukážeme nějakou novou věc, s kterou začneme.“ Ó, jak falešné proroctví! Musíte se vrátit zpět k tomu, jak to řekl Bůh.

⁹¹ Oni to kladli na ramena Levitů, a to znamená nad jejich srdce. Ta Truhla, to Slovo, to nemá být přenášeno na nových denominacích, na teoriích, pocházejících od nějakého člověka, ale v srdci. Slovo Boží není na to, aby jím manipulovaly denominace; ono má být ovládáno lidskými srdci, do nichž přichází Bůh, a zjevuje sám sebe. A pokud se zjevuje podle Slova, pak je to Bůh. A pokud ne, Bůh to není. A dál, Slovo na dané období!

Jistě, farizeové mohou namítat: „Kdo nám může *přikázat*, že nemůžeme udělat to nebo tamto? Mojžíš nám dal přece ohledně toho příkazy.“ Ale Mojžíš také řekl...

Matouš 4:6; Lukáš 4:10

Satan řekl: „Jakže, vždyť je napsáno, On ti dá své...”

Matouš 4:7

⁹² „Je opět napsáno,“ řekl Ježíš.

5. Mojžíšova 18:15; Jan 5:46

To období, ten čas. „Kdybyste znali Mojžíše... je někdo, kdo vás bude obviňovat, Mojžíš. Kdybyste znali Mojžíše, znali byste i mě.“ On řekl: „Protože Mojžíš psal o mně: ‚Hospodin váš Bůh vám vzbudí proroka zprostřed vašich bratrů; Jeho budete poslouchat.‘“ Kdyby oni znali Mojžíše, pak by poznali i Jeho.

⁹³ A teď sledujte, poslouchajte. Ať tohle nepřehlédnete. Podívejte, první věc, když to probrali s kněžími, poradili se s hodnostáři, zkonzultovali s armádou, zkonzultovali to s celým shromážděním, se sousedstvím, aby se všichni dali dohromady ohledně toho velkého nastávajícího shromáždění, oni to prostě neudělali správně. Oni se neporadili s Bohem, a protože to tak udělali — nevrátili se zpět, aby se přesvědčili, v jakém to bylo čase...

⁹⁴ Ó, bratře, poslouvej! V jaké hodině my žijeme? V jakém věku?

V jaké hodině žijeme? To už není čas na tyto věci, o kterých se oni baví. To už skončilo. Soud je na dosah ruky. Můžete vidět, jak on se rozbíhá. Vzpomínáte si na tu skálu tam na té hoře? Hodina soudu! Vzpomínáte si na to zjevení a vidění nevěsty? Jen ji udržet v kroku. Nedovolte, aby vyšla z řady.

⁹⁵ Všimněte si. Na ramenou kněží... A David a všichni tito kněží, kteří by to měli opravdu vědět, ale co se stalo? Ti kněží to přece měli vědět. Ti znalci Písma, teologové, oni to měli vědět. Protože Slovo mluvilo, aby to takhle nedělali.

⁹⁶ A dnes, když oni chtějí říct: „Ó, Ježíš Kristus není tentýž včera, dnes i na věky; to je pouze mentální telepatie, to je to, tamto nebo něco jiného,“ oni prostě nejsou schopni uvidět zaslíbené Slovo. „Ó, to bylo přece pro den, který je za námi.“

David řekl: „No, dobře, počkejte na okamžik. Na ramenou kněží, tak to bylo v minulosti, když vycházel Mojžíš. Jistě, ale my to teď položíme na nový povoz. Mám ohledně toho zjevení.“

Kněží na to řekli: „Amen, Davide,“ vidíte.

⁹⁷ Ovlivnění svou novou ekumenickou radou, že všichni mají být pospolu a dělat to tak a onak, a to vlastně způsobilo, že kněží klopýtlí. Oni se neporadili s tou správnou osobou. A proto to neudělali správně a ocitli se v nesnázích. Ano.

⁹⁸ Obávám se, že v mnoha případech v současné době... Když jeden znamenitý učitel, jeden z těch největších letničních, se jednou postavil v Chicagu před náboženskou skupinou... Původně jsem měl mít toto shromáždění s Obchodníky já, ale myslel jsem si, že budu v té době v Africe; ale vrátil jsem se den předtím, než to tam začalo. A oni vybrali velkého letničního intelektuála a on se postavil a řekl jim, že to ekumenické hnutí je od Boha. A řekl, že všichni se vracejí zpět; dokonce i Katolická církev se vrací zpět do svého původního stavu, vždyť všichni mluví v jazycích, a to je důkaz, a tak dále. Aniž by si uvědomil, že to je ďábelská past!

⁹⁹ A jeden muž, o kterém jsem nevěděl... Někdy prostě zasejete semeno. Neuvědomujete si, co se stane. Ale jakmile se ten řečník posadil, prezident Obchodníků plného Evangelia, řekl: „Nemám ve zvyku mluvit něco proti řečníkovi, ale to nebylo řečeno tak, jak to řekl bratr Branham. On řekl, že to povede ke znamení šelmy.“

On namítl: „Ale bratr Branham neví, o čem mluví.“

On mu na to řekl: „Ale my věříme, že ví.“

¹⁰⁰ A v Chicagu se zeptali, kolik by chtělo, abych přišel a řekl, jak to vidím já? A oni všichni začali křičet a povykovat. Vidíte, člověk prostě seje semeno. Vy nevíte, co to přinese. Ale jednoduše seje semeno. A když přijde ta hodina, někteří z nich...

¹⁰¹ Jako Tomáš, on byl asi poslední, který uviděl Pána. Ale on Ho musel uvidět, aby Mu uvěřil, vidíte. Když oni uviděli, že se to stalo, ó, Tomáši, pojd' sem, ale on se trochu opozdil.

¹⁰² Tedy, když vidíte věci, které byly předpovězeny a řečeny „TAK PRAVÍ PÁN,“ jak se ony plní, oni říkají: „Dejte nám trochu ze svého oleje,“ vidíte.

¹⁰³ Ale všimněte si teď. Vliv... Někdy se dají dohromady znamenití lidé. Slyšíte je, jak mluví: „Velký ten-a-ten a velký ten-a-ten, náš velký...“ Nikdy to nedělejte. Mezi námi není nikdo velký. Je jen jeden velký, a to je Bůh. My jsme bratři a sestry. Nestarám se o to, jestli jsi pastor církve, která má pět lidí, to tě nedělá malým; to tě dělá bratrem, pokud jsi věrný Božímu Slovu, rozumíš. Nestarám se, co a jak, to tě nedělá malým. Bůh nemá malé děti a velké děti. On má jenom děti, které jsou si rovný.

¹⁰⁴ Všimněte si. Samotný Bůh sestoupil z toho místa Slávy z paláců ze slonoviny, aby se stal jedním z nás. Kdo je tedy ten velký? Vzal... On sem nesestoupil, aby vzal na sebe podobu kněze, ale služebníka, a umyl tu hlínu, kterou stvořil, nohy svých apoštolů v... Kdo je tedy velký?

¹⁰⁵ Ale tito muži byli ovlivněni. Oni tomu nerozuměli. Mysleli si, že se stane něco nového, něco, co Bůh neřekl, že by se mělo stát. Šli na to z nesprávného konce. A kvůli tomu všemu celý tento povyk nadšení, když... to už začalo tehdy, dávno tomu. Každá denominace musela mít svého božského uzdravovatele; každá denominace musela mít to a tamto. Každá denominace musela mít svého malého Davida. Každá z nich musela mít to, tamto a něco jiného. Podívejte, co se stalo? To způsobilo přesně totéž, co se stalo tady. Ta stejná věc. Vliv...

¹⁰⁶ Slovo pro dané období — ten čas, ve kterém žili — nebyl brán v úvahu.

¹⁰⁷ Všimněte si, „ramena Levitů“, to byl ten originální, od Boha připravený způsob, jak se to mělo nosit. „Truhlu noste na ramenou Levitů.“ A vše ostatní mimo to, bylo s tím v rozporu. To, co řekl, to

přesně myslel. Bůh se nemůže změnit. A proto stůjte s Jeho Slovem!

108 Mám místo Písma, 1. Paralipomenon 15:15, pokud si to chcete poznamenat. Všimněte si. No, všimněte si toho, když následujeme Boha... No, chtěl bych, abyste si to teď nějak zapsali do vaší hlavy. Abyste zachovávali Boží přikázání, abyste pro Boha dělali všechno správně, správně konali službu, máme tady pět „musíš“, abychom sloužili Bohu správně.

109 Tedy, David konal Bohu službu. Dělal všechno, o čem věděl, že může udělat, až na to, že opomenul Boha, rozumíte. Dělal něco, co bylo dobré, něco, co bylo přínosem pro lidi, něco, co bylo pro církev potřebné.

110 Ale máme tu pět „musíš“; chtěl bych, abyste si to zapamatovali. Nezáleží na upřímnosti člověka, který to dělá — koná Bohu službu — těch pět „musíš“, tu musí být:

Zprvá: aby se to udělalo, musí to být Jeho čas.

111 Co kdyby přišel Mojžíš a řekl: „No, postavíme koráb a poplujeme po Nilu jako Noe“? Noeho čas pro koráb byl v pořádku, ale ne tentokrát.

112 Co kdyby přišel Ježíš a řekl: „No, řeknu vám, co uděláme. Vystoupíme jen na tu horu, jak to udělal Mojžíš, a obdržíme nové vyhlášení Zákona“? Vidíte? Ó, ne! On byl tím Zákonem, rozumíte. Vy musíte být v Jeho čase. To musí být v Jeho období. Pochopili jste to teď?

113 To musí být Jeho čas. To musí být Jeho období, čas a období, a musí to být podle Jeho Slova, které bylo řečeno. To musí...

114 Nestarám se o to, jak moc řečníte, že to musí být, nebo že tamto musí být tak, a to musí být, to musí být podle Jeho Slova; podle Jeho času a období, a tudíž to musí být dáno člověku, kterého si On vybral, aby to skrze něj udělal.

115 Není důležité, kolik velkých osobností tam je. Tady je král David, stejně tak velký jako každý z nich. On byl králem nad tímto národem. Ale On měl způsob, jak to chtěl udělat; řekl jim, jak to bude probíhat. Ale oni, co se týče toho, selhali.

116 To musí být podle Jeho Slova, v souladu s Jeho časem, v souladu s Jeho programem; a musí to být osoba, kterou si zvolil, aby to vykonala.

Amos 3:7

117 Mojžíš se snažil před tím utéct. „Vezmi si někoho jiného!“ Ale Bůh si vybral Mojžíše, aby to udělal. Mnoho z nich... Pavel se tomu snažil vyhnout, stejně tak mnoho dalších. Ale to musí být podle toho, koho si On vybral, aby to udělal. A to musí nejdříve přijít k Jeho prorokům. Slovo Boží musí přijít k Jeho prorokům. (Amos 3:7) „Hospodin Bůh nedělá nic, dokud to nesdělí svým služebníkům prorokům.“ Začtvrté:

118 A ten prorok musí být potvrzený Slovem Božím.

119 Tady je těch vašich pět musíš. Tak to musí být. Jeho čas; Jeho období, o kterém řekl, že to bude; a člověk, kterého si vybral; a musí to být prorok; a ten prorok musí být potvrzen. Mnoho takových věcí nacházíme v Bibli, jak to přicházelo k prorokům, a nebylo to potvrzeno. Naším prorokem je Ježíš Kristus.

120 A teď si všimněte. Podívejte, oni neměli Boží zjevení ohledně toho, jak to mělo být uděláno, podle Jeho připravené cesty. Oni to přijali Davidovým způsobem. Přijali způsob kněží. Přijali to způsobem zákoníků, teologů, ale ne Božím způsobem. Nátan, on byl prorokem na tamten den. Nátan jim později řekl, jak to mají udělat. Ale, rozumíte, oni to udělali, aniž by se poradili s Nátanem. Ani jedním slovem není zmínka o Nátanovi, že by se s ním poradili. Celý tento vliv, ta velká událost, která probíhala... A, ó, přichází mi na mysl tato píseň:

*Pomoz mi, Pane, když srdce hoří,
pomoz mi pokořit mou pýchu (abych šel s těmi
ostatními),
dovol mi vzývat jen Tvé jméno; nauč mě
nespoléhat se na to, co dělají jiní,
jen v modlitbě očekávat na Tvou odpověď.*

Vidíte, to je ta cesta. Dovol mi, abych to viděl, jak se to stane správným způsobem, a pak lze tomu věřit.

121 No, Bůh jim zjevil tuto věc skrze Davida, skrze kazatele, skrze lidi, a velitele nad tisíci a skrze setníky, ale ne skrze Nátana, který měl „TAK PRAVÍ HOSPODIN“. A Bůh řekl, že nedělá nic, co by neukázal nejdříve prorokovi pro ten určitý věk, co by měl udělat. Vidíte, co oni udělali? Odešli rovnou od Slova Božího, šli a položili Truhlu na nový vůz, vidíte. A tak to udělali mimo Boží přikázání a mimo Boží připravenou cestu. A to je to, co se dnes děje, přátelé. A proto máme

tolik velkých kampaní, a takových věcí, bez jakýchkoliv výsledků. Máme více bezvěrců, více hříšníků, více... Říkám vám, tento národ je ten tam, a nejen tento národ, ale i jiné národy. Národ, jako ve svém věku Anglie, se stal prostitutkou mezi všemi ostatními národy.

Zjevení 3:17

122 Tam daleko v Mosambiku, čtyři sta mil od civilizace, v džungli, beatnici¹, to jsou představitelé té moderní civilizace, už ta malá děcka, beatnici, poslouchají Elvise Presleye a pokyvují hlavami a kymácejí se celou dlouhou noc, vytrvale tímto způsobem ze strany na stranu, s těmi malými přijímači, které tam byly přitáhnuty stovky mil do Rhodesie, aby mohli poslouchat Elvise Presleye. A přitom říkali: „On je velice nábožný, on a Pat Boone a ti ostatní.“ Cože, to jsou Jidášové této hodiny a neví o tom! To je na tom to smutné. Oni věří, že jsou v pořádku. Copak Ježíš neřekl tomu Laodicejskému věku církve: „Jsi nahý, mizerný, bídný, slepý a nevíš o tom?“ Oni to neví.

123 No, ta letniční děcka v Africe a kolem dokola říkají: „Dobrá, Elvis Presley, on zpívá tak krásně, jak jste ještě nikdy neslyšeli.“ No, já o tom nepochybuji, ale to je to, co udělal i David; o tom není pochyb, že to ti zpěváci docílili, ale to způsobilo smrt, která udeřila na tábor. Vidíte, přátelé, kde se dnes nacházíme?

124 „Ramená Levitů“, to byl ten originální Boží způsob, jak se to mělo dělat, ale oni to položili na nový vůz. A to nikdy nemohlo fungovat. Oni se správně neporadili, rozumíte. A tak došli... šli na to nesprávnou cestou, a právě to se stalo dnes.

125 Když nějací lidé, nezáleží na jejich upřímnosti, se snaží Bohu udělat službu jinak, než je Jeho ustanovena cesta, jak to zjevil, oni to vždy zbabrají. Bůh to ustanovuje svým zvláštním způsobem. Člověk, bez ohledu na to, jak je upřímný, on se to snaží obejít, a pak to zbabrá.

126 Je to něco, jako s Balámem, v Balámově době. Bůh řekl Balámovi, tomu prorokovi... On byl prorok, to byl prorok Balám. On byl prorok a Slovo k němu přišlo naprosto korektně, a řeklo: „Nepůjdeš tam. To jsou moji vybraní; to je moje volba.“

A Balám se dal dohromady s těmi hodnostáři, s těmi armádními pohlaváry, kazateli, vlivnými lidmi; a řekl: „No, řeknu vám královu vůli...“ Podívejte, porovnejte si to s Davidem, porovnejte to s dneškem, vezměte každou věc v předobraze a uvidíte. Jestli to vidíte, řekněte:

¹ Beatnik: člověk s nekonvenčním jednáním

„Amen!“ Podívejte, vidíte? Právě tak, jako je to teď.

127 Ale ti duchovní řekli, ti klerici řekli, ti písmáci řekli, ti teologové řekli: „To by mělo vypadat takhle.“ Ale to tak nebylo! A bylo dokázáno, že to opravdu tak nebylo.

4. Mojžíšova 22:12

128 A Bůh řekl Balámovi — on byl prorok — On mu zaprvé řekl: „Nechod' s nimi!“

129 Ale vliv těch ostatních mužů způsobil, že to udělal v rozporu s tím, co mu řekl Bůh, a bylo z toho prokletí, místo probuzení. Ó, jistě, on se vydal na cestu a vyučoval tyto lidi a řekl: „Koukejte! Víte co?“ řekl: „My jsme Moábcí. Vzpomeňte si, Lotova dcera je naše královna. Ona je naše pramáti. Všichni jsme jedna krev. My všichni... My, všechny denominace jsme jedno.“ Nespolčujte se s něčím takovým. Držte se od toho zdaleka. Rozumíte? A tak řekl: „My jsme všichni jedno. Vždyť váš lid je jako můj lid. My můžeme mezi sebou uzavírat manželství, a můžeme mít opravdovou ekumenickou radu, vidíte. Všichni se můžeme dát dohromady a vrátit se zpět do originálu.“ Bůh ale tuto věc proklel. Tento hřích nebyl Izraeli nikdy odpuštěn. Přilnul k nim po celý zbytek jejich dnů. On nebyl nikdy odpuštěn. Oni zahynuli na poušti s ním (to je pravda), protože nepřijali Bohem stanovenou cestu, skrze Jím potvrzený způsob, jak se to má dělat.

Jan 6:49

130 Všimněte si, ta věc, které se dopustili, způsobila, že Izrael zemřel smrtí na poušti, a Ježíš řekl: „Všichni zahynuli a pomřeli.“ Podívejte, kdo to tam stál s Mojžíšem — Jozue a Kálef — oni byli v tom programu.

131 Znovu si všimněte, tady máme Davida, co on udělal. A když to udělal, co to způsobilo? To způsobilo, že smrt zasáhla nevinnou osobu. No, myslím si, že jsme stále telefonicky připojeni, a chci, abyste to všichni v celé zemi slyšeli. To, co David udělal, aniž by se poradil s Nátanem, aby obdržel o této věci Hospodinovo Slovo, to způsobilo smrt, která udeřila na nevinné lidi. Ano, on vztáhl ruku, vždyť žil v přítomnosti Truhly, ona vycházela z jeho domu. A když volí klopýtlí, Truhla měla spadnout.

132 Oni se už dopustili jedné nesprávné věci... dvou špatných věcí. Zaprvé, oni se neporadili s Nátanem. Zadruhé, šli tam, aniž by se poradili se Slovem Božím a Samuel byl Slovem pro tento den. A oni se neporadili s Hospodinovým Slovem, a když to udělali, postupovali v rozporu s Božím Slovem. A tady tento dobrý člověk, který byl

správcem — on byl jako biskup — můžeme to posoudit takhle: „Dobře, chtěl jsem zamezit tomu, aby Bůh spadl.“ A tak vztáhl ruku na Truhlu, a přitom nebyl Levita, zemřel — tři věci.

133 Zamyslete se nad tím velice vážně a sledujte, co dnes udělaly denominace. Vidíte, ony to odmítly, nazvaly to falešnou naukou, vidíte. Podívejte, jak dopadly. Oni mají svou ekumenickou radu zcela v pořádku. A toto nazvali mentální telepatii, když to samotný Bůh potvrdil jako pravdivé a dokázal, že to je pravda. „Ó, oni jsou takovou obyčejnou sebrankou hlupáků,“ říkají, „oni neví, o čem mluví.“ To je pravda; nevíme. Ale my jen opakujeme Jeho slova, a On ví, o čem mluví, rozumíte. Já to nejsem schopen vysvětlit — to nikdo nemůže — ale On to potvrzuje.

134 A teď si všimněte. Kolik upřímných lidí v dnešní době, kteří přicházejí ke Kristu, chce přijít z celého svého srdce, a stejným duchovním způsobem jsou usmrcováni. Mnoho upřímných lidí přichází do Katolické církve a usilují o to, aby se stali křesťany, nebo k metodistům, baptistům, Kristově církvi, a dokonce k letničním, rozumíte, a chtějí být křesťany, natahují k tomu ruku a připojují se k nim.

135 Potom, když David uviděl, co se stalo, to ho probudilo. Neprobud' se příliš pozdě, bratře. On viděl, že udeřila smrt. Ukažte mi výsledky. Proč to takzvané probuzení, získáváním lidí zpět do církví, co ono přineslo tomuto národu, tomuto tělu věřících? Nic, jen nové organizace lidského původu a denominace, stále dokola, více členů, a tak dále. A polepšil se ten národ?

136 Oni řekli, že půjdou do... Ameriky... „Bůh požehnej Ameriku, to je národ, to je křesťanská země.“ Ona je na hony vzdálena tomu, aby byla křesťanskou zemí. Já se už za ni dokonce ani nemodlím. Jak bych se za ni mohl modlit, když ona nechce činit pokání pod velikou mocí Boží, která před ní byla projevlena, a ona jí popřela a zavřela před ní dveře, a odešla? Já to přenechávám Bohu. Ona se bude dál vzdalovat, a teď se bude topit. Jen sledujte, co se děje.

137 Mnoho upřímných lidí jde a připojují se k organizaci, nebo nějaké skupině, nebo do nějakého druhu kultu, a tam duchovně umřou. A nic jim nemůžete říct. Oni jim ty nesmysly natloukají do hlavy: „Jakže, ti biskupové řekli tohle, a tohle a tohle; a řekli tohle.“ Ukažte jim rovnou tady v Božím Slově, kde je to „TAK PRAVÍ PÁN.“

„Ale náš pastor...“ Nestarám se o to, co říká váš pastor. Nejde o to, co

říkám já nebo někdo jiný. Pokud to je v rozporu s Božím potvrzeným Slovem na tuto hodinu, na tento čas, na to poselství, a tak dále, zapomeňte na to! Držte se od toho zdaleka. Já se musím v den soudu postavit před každým z vás, vy o tom víte. A nemám ohledně toho co říct, když si uvědomuji, že jsem už starý člověk. Nezáleží na tom, jestli já něco vím, ale On to ví. A já jdu jenom za tím, co řekl On.

Matouš 15:9; Marek 7:7

138 Podívejte se na ty dnešní velké kampaně, které máme po celé zemi; to dokazuje, že to bylo zbytečné. A copak tady Ježíš v Lukáši 7:7 neřekl: „Nadarmo mne uctívají (zbytečně David nesl Truhlu; zbytečně Achab školil proroky; zbytečně Balám přijímal peníze), když učí učení a přikázání lidí“? To, co se počítá, to jsou přikázání Boží. Nezáleží jak...

139 „Tito lidé jsou opravdu upřímní.“ Tak často to slyšíme. „Oni jsou tak upřímní.“ Dobře, ale to nic neznamena. Svědci Jehovovi, adventisté sedmého dne, a všechny ty kulty, které vycházejí tam na ulici a dělají věci, které by nikdo z nás nedělal. Katolíci stojí na rohu a žebrají, a tak dále, ty jejich řády, hodnoty ve výši miliard a miliard a miliard dolarů a stále žadoní o více. Upřímní, o tom není pochyb. Církve jdou a kážou, a tak dále a kazatelé stojí za kazatelnami, a dělají všechno, co jen můžou, jen aby mohli získat nové členy do své církve; ale to všechno je nová truhla. Ale je jenom jedna Truhla, kterou je třeba následovat; je to Slovo Boží. Držte se zdaleka od všeho, co je v rozporu s touto Truhlou; je to nový vůz, který není na ramenech Božích. To je pravda. Držte se zdaleka od této věci. Nemějte s tím nic společného.

140 Naše velké kampaně, miliardy a miliony udělalo vyznání. A já pochybuji, jestli se mezi nimi najde z toho všeho alespoň sto. Rozumíte, to neznamena nic. Hledte jen na zaslíbení Slova.

Matouš 23:37; Lukáš 13:34

141 Budete si myslet, že to selhalo, a my víme, že to selhalo. Jeden z našich největších probuzeneckých kazatelů, kteří jsou dnes v této zemi, říká, že to naprosto selhalo. Církve ví, že to selhalo. Všichni ví, že to selhalo. Proč to tak je. Jakže, proč to selhalo? To mělo dobrý cíl. Tyto velké kampaně měly uvést lidi do Boží přítomnosti. A miliony lidí utratily za to svoje peníze a vložily je do těch velikých kampaní a církve se daly dohromady, velké posluchárny a velké věci, a velké věci se děly; proč to selhalo? Je to proto, že oni nikdy nepoznali hodinu, ve které žijí. Není divu, že Ježíš tam stál a ve svém srdci zaplakal; slzy stékaly po Jeho tvářích a On řekl: „Jerusaléme, Jerusaléme, kolikrát jsem tě chtěl shromáždit, jako kvočna svá kuřata, a vy jste kamenovali

každého proroka, kterého jsem k vám posílal. Ale nechtěli jste přijít. Ale teď přišla vaše hodina.“

¹⁴² Copak necítíte, jak Duch svatý volá z vašeho nitra? „Ó, Spojené státy a světe, kolikrát jsem vás chtěl shromáždit, ale vy jste nechtěli. A teď přišla vaše hodina. Tvůj bůh rozkoší, tvůj bůh špíny, tvůj bůh Sodomy a Gomory, to se dostalo do vašeho středu...” Dokonce ta malá děcka, s beatlesovskými účesy, s ofinou do čela, ti malí zvrhlíci, oni se ukázali všude. Naše ženy jsou ty tam, jsou mimo vykoupení. Naši muži jsou zženštilí, chodí v kraťasech a chovají se jako dívky. A dlouhé vlasy jim sahají až na šíji, a... Jsme sodomité, a čeká na nás oheň Božího hněvu.

¹⁴³ Víte, jak On to zničí, jak dopustí zkázu? Tak, jak to vždycky dělal. Když prostitutka udělala něco špatného, byla ukamenována k smrti. Oni vzali kamení, aby zabili takovou ženu, která byla prostitutkou. A tak On usmrtí tuto církev. Bible říká, že z nebe přijde krupobití, kusy o váze padesát kilo, a On je jimi ukamenuje. Kdo Ho zadrží? Která věda může říct, že se to nemůže stát? On to udělá stejně tak, jak to udělal s Noeho korábem, který ho přeplavil do bezpečí; On to znovu udělá pro svoji církev. A na základě svých vlastních zákonů On ukamenuje tu prostitutku, která páchala smilstvo s králi a vůdci setnin a tisíců. On ji ukamenuje k smrti pomocí svých zákonů, které ustanovil. A kdo se mu odváží říct, že nemůže spustit takové krupobití?

¹⁴⁴ Zeptejte se někoho, jestli ví, kde mají počátek kapky deště, jak se vytváří koloběh a vracejí se pomocí turbulence a nabírají do sebe víc a víc a víc, dokud ta kapka nemá určitou hmotnost a pak ona začíná padat dolů. On, Bůh, kterého zemská přitažlivost nemohla udržet tady na zemi a byl pozvednut do nebe, Bůh, který tuto gravitaci stvořil, může rovněž udělat turbulenci dostatečně velikou na to, aby měla velikost kamene o váze padesáti kilogramů. On řekl, že to udělá, a On to skutečně udělá. Kdo mu může říct, aby to neudělal? On to udělá, protože řekl, že to udělá.

¹⁴⁵ Jsme v těch posledních dnech. Jsme blízko soudu. Proč? Oni chtějí jíst starou manu, která padala před padesáti lety, Letniční církev. Ta církev svatosti se snaží jíst to, co bylo před dvěma sty lety; luteráni před třemi sty lety, možná i déle, před mnoha staletími. Oni se snaží jíst starou manu. Ó, bratře, ta věc je zahnívající. Je zkažená, jsou v ní — vždycky jsem říkal „kroutící se ocásky“ — larvy. Kdybyste to jedli, to vás zabije.

¹⁴⁶ Zjistěte si, co kdyby David nebo někdo z těch ostatních, co

kdyby se poradil ohledně Chleba na tamtu hodinu. Kdyby kněží a proroci a kazatelé a teologové, a školy a denominace, se jen poradily ohledně tamté hodiny. Jenže teď už jim to nic dobrého nepřinese. To se už pohnulo dál. To už jim nic nepomůže, ona je tatam, překročila tu linii asi před pěti lety, linii mezi pokáním, soudem a milosrdenstvím.

Zjevení 10:7

147 Všimněte si, co bylo tehdy... Co si počneme? Co můžeme udělat? Poradme se s prorokem, s Bibli, do které nemůžeme nic přidat nebo z ní něco vzít. Pokud bychom to udělali, Bůh nás odstraní z Knihy života. Bible říká u Malachiáše 4, co se dnes stane; Zjevení 10, jak bude těch sedm pečeti otevřeno, a budou zjevená všechna tajemství, která byla ukrytá v době těch reformátorů. On řekl, jak se to stane; to je v Bibli, „TAK PRAVÍ PÁN“. Bůh to úplně a dokonale ztotožnil, potvrdil, že je to pravda, znamením, divy na nebi, na obloze a všude jinde, po dobu třiceti tří let. Myslíte, že oni to budou poslouchat? Ne, oni jsou mrtví. Oni strčili svou ruku do něčeho, co je všechny zabilo. Ne, nikoliv — to nepomůže, už nikdy více.

148 Když se toto stalo, David to uviděl. Ó, Bože, pošli nám Davida, který může vidět na čem stojí, který se může podívat a vidět, že Bůh dal zaslíbení — jak se to chystá udělat dnes. On to řekl rovnou tady ve svém Slově, jak to udělá.

1. Královská 21:19

149 Bůh řekl Micheášovi; Micheáš porovnal své vidění, před těmi čtyřmi sty důstojnými proroky. On si překontroloval své vidění, aby zjistil, jestli bylo správné. Podíval se zpět, aby se přesvědčil, co řekl prorok, který byl před ním, aby mohl vidět, co se stalo. Ohlédl se zpět a uviděl, že tam stál Eliáš a on řekl: „Achabe, psi budou lízat tvoji krev.“ No, on tehdy uviděl, že to vidění bylo přesně podle Božího Slova, a tak ho vyslovil; a byl v pořádku. To souhlasí. Nezáleželo na tom, co říkali všichni ostatní, on zůstal stát rovnou s tím Slovem.

150 A teď se podívejme na to vidění, které máme dnes. Copak staví církve? Staví nové věci? Je to něco velkého, co se má stát? Nebo je to soud? Ohlédněme se a podívejme se na zaslíbení pro dnešek; podívejme se, v jakém období žijeme.

151 Řekneš: „Chvála Bohu, bratře, jsem upřímný. Vstoupil jsem do církve. Mám titul bakaláře umění. Udělal jsem tohle.“ To je úplně v pořádku. Je to skvělé; nemám nic proti tomu, to měl i David, stejně tak kněží tamtoho dne; stejně tak ti teologové; ale to bylo v rozporu se Slovem.

Joel 2:25

152 Bůh řekl, jak to dnes bude dělat, jak obnoví všechny věci, co bude znovu dělat. On zaslíbil obnovit. To je naprostá pravda. U Joela 2:28 On zaslíbil navrácení: „Nahradím vám všechny roky, jež sežraly kobyly.“ Oni měli... Podívejte, to je jeden a tentýž červ. On je v různých stádiích života. A když to katolicismus začal okousávat, pak přišli luteráni, metodisti a letničníci, a všichni další, On řekl: „Já to všechno navrátím do církve zpět, přesně tak, jak to bylo na počátku.“

153 Sledujte to vidění tehdy večer. Přesně tatáž nevěsta, která přicházela z této strany, přichází z této strany. Potom, když přešly ty prostitutky ve svých róbách, v těch skrovných věcech, tímto směrem, v rytmu rokenrolu, a nazývaly se církví. Říkáte: „Dobře, my to přece ale neděláme.“ Ale Bůh se na vás takhle dívá. Nezáleží na tom, jak vy vidíte sebe; záleží na tom, jak vás vidí Bůh. Žádný člověk nevidí svou chybu. Ale když se podíváš do Božího zrcadla Slova, ono ti řekne, jestli jsi v pořádku nebo ne. Kdyby to byl udělal David, pak by uviděl, že je na omylu. Kdyby to byl udělal Achab, nebo kdyby to udělali ti proroci, pak by uviděli, že jsou na omylu.

154 Potvrzený prorok řekl: „Achab zemře a psi budou chlemtat jeho krev.“ A jeho proroctví bylo přesně podle toho. A on věděl, že měl pravdu. Dokonce Jozafat to měl vidět a uvědomit si to. Když Micheáš spatřil vidění, on nepasoval moc k lidem v tamtěch dnech, ale on měl „TAK PRAVÍ HOSPODIN“. Měl pravdu.

155 Všimněte si, chceme teď přivést tuto věc do toho dnešního dne, když vidíme tu velkou hodinu, do které vcházíme. Všimněte si, co se také David snažil dělat, mám tu ohledně toho něco poznamenáno. On se snažil přinést Truhlu do města Davidova, do své vlastní denominace.

156 Poohlédneme se dozadu, když Pán promluvil poprvé tady u řeky: „Tak jako Jan Křtitel byl poslán, aby předešel první příchod...“ Bratři, Sbory Boží se za to nemohou postavit, stejně tak Sjednocení a ti ostatní. Oni tam musí kdesi někoho mít. Ó, oni to všichni musí udělat, vidíte. Přesně tak. Každý z nich to chce přivést do svého vlastního domu.

157 Chtěl to přinést do města Davidova. Proč? Tam pro ni ještě nebylo připraveno místo. A právě proto nemůžete přinést toto Poselství do nějaké denominace. To Slovo; Truhlu; „Krista, toho, který je tentýž včera, dnes i na věky“; celé Jeho potvrzení; tohle nemůžete přinést do vaší organizace. Oni by tomu nikdy neuvěřili, protože na to nemají místo. Copak Bible neříká, že On byl v tom Laodicejském věku

vystrčen z církve a snažil se dostat dovnitř? Tam v Davidově městě pro ni nebylo místo, nezáleží na tom, jak věrně a jak vznešeně to vypadalo, a tak dále. To stále nebylo to správné místo; to mělo být v Jeruzalémě. Tam ona přišla později, když jim prorok řekl, co se s ní musí udělat, rozumíte. A tak ji David chtěl přinést do svého vlastního města, ale nebylo tam pro ni připravené místo.

158 Kristus je naše Truhla, a oni to nechtějí přijmout. Kristus je tím Slovem. Oni Ho nechtějí přijmout. Dávají přednost svému vyznání víry, své denominaci, nové truhle nebo novému povozu. Oni chtějí, aby byla převážena denominací, nebo nějakou novou truhlou. Zapamatujte si, Kristus je naše Truhla! Věříte, že Kristus je Slovem? Pak je to ta Truhla. Souhlasí to? Dobře. Kristus nemůže být převážen na své správné místo, žádným denominačním vozem. On jedná s jednou osobou, a ne se skupinou. On nikdy nejednal s nějakou skupinou; s jednou osobou. Když On řekl... Kdyby to udělal, pak by byl v rozporu se svým Slovem (Amos 3:7). A nemůžete přimět Slovo, aby lhalo. Ne, přátelé! Ono je pravdivé.

159 Ale podívejte, oni se snažili... Truhla nemůže být převážena nějakou organizací; tam je příliš mnoho hlav, rozumíte. To se nemůže stát. On zaslíbil, že to takhle dělat nebude a opravdu to tak nedělá. On řekl — když zaslíbil — že to udělá nějak jinak, proto zaslíbil, že to takhle neudělá. (Nemějte takové myšlenky, já to teď mohu cítit, rozumíte.)

160 A tak On zaslíbil, že to udělá určitým způsobem a vše co by s tím bylo v rozporu, On to nebude brát na vědomí, rozumíte. Ale svým originálním způsobem, podle toho, co řekl u Amose 3:7, to je způsob, jak to bude dělat. A to musí být potvrzeno a dokázáno, že je to pravdivé. No, víte, co zaslíbil pro dnešek, a pak On to dnes určitě dělá. A to je přesně to, o čem řekl, že: Otevře těch sedm pečeti, a co všechno bude dělat; zjeví ta dávná tajemství, ty křty a všechny ostatní věci, které byly zamotány. A tady to je, v přítomnosti Jeho samého. Věda to dokázala. Oznamovala to nebesa. Lidé stojí, dívají se rovnou na to, a vidí, že se to děje. Neřekl ani jednu věc, která by nebyla pravdivá. Tady to máte. Říkám to proto, abychom věděli, na čem dnes stojíme.

161 No, každý člověk, který má Jeho Ducha, ví... na kom je Boží Duch, si uvědomuje, že to je pravda; protože Boží Duch nebude mluvit v rozporu s tím Slovem. Ó, ne, on bude přesně v souladu se Slovem. Řeknete: „Já mám Ducha svatého. Já jsem křičel; mluvil jsem v jazycích. Tančil jsem v Duchu.“ Pro Boha to neznamená vůbec nic,

rozumíte. David dělal — prakticky totéž tam na začátku. Oni zpívali ze všech sil, on vykřikoval, seč mu síly stačily; a všichni ostatní to dělali, a kráčeli rovnou vstříc smrti. To je pravda. Ale to s tím nemá nic společného; počítá se pouze Slovo, Pánovo Slovo. „Ti, kteří očekávají na Pána.“ Ano, přátelé.

¹⁶² A tak ti, kteří mají v sobě Božího Ducha, se dívají na zaslíbení pro dnešek, a dávají pozor a očekávají, dokud to neuvidí, a pak řeknou: „To je to.“ Bůh jim to zjeví.

¹⁶³ Podobně jako Natanael. Filip šel vyhledat Natanaele, a Natanael řekl: „No, počkej chvíli, já vím, že to je zaslíbeno; ale dej, abych se o tom přesvědčil.“ A když to uviděl, řekl: „To je to.“

Jan 4:25

Ta žena řekla: „No, já vím; slyšela jsem všechny teology. Dělal jsem to a tamto. Čtu si Bibli, a vím, že přijde Mesiáš, a On bude ty věci dělat, a tak Ty musíš být Jeho prorok.“

Jan 4:26

On řekl: „To jsem já.“

Jan 4:29

¹⁶⁴ Ona řekla: „Pojďte se podívat na muže, to je to.“ Ona čekala, dokud neviděla ztotožnění Mesiáše skrze Boží Slovo. Pak řekla: „To je to, na co jsme čekali čtyři sta let. Neměli jsme žádného proroka ani nic takového. Tady On je, a sám tvrdí, že to je On. Tedy... Pojďte a podívejte se na Muže, který mi řekl všechno, co jsem udělala.“ Ale ti kněží Ho chtěli zabít, a nakonec to i udělali, vidíte. Ale dnes nemohou zabít Jeho Ducha. To je pravda. Ne, oni Ho nemohou zabít. Bylo to zde, aby nás to přivedlo k Němu, a tak jsme za to vděční.

¹⁶⁵ Všimněte si, jak veliký je Bůh, jak velké jsou Jeho skutky, jak On nikdy nemůže selhat! No, Bůh připravil tu originální cestu, jak se má postupovat, a On nebude jednat v rozporu s tím.

Zjevení 10:7

¹⁶⁶ No, On zaslíbil v těch posledních dnech, co bude dělat a poslal nám Poselství, a to Poselství bude mít totéž ztotožnění, jaké měl Eliáš, jaké měl Elizeus a jaké měl Jan Křtitel. A to obrátí srdce lidí, ne k denominaci, ale zpět do originálu, zpět k apoštolským otcům, zpět do Slova. Jak tyto věci byly potvrzené! Jak v tom troubení toho posledního anděla (Zjevení 10): „Ve dnech hlasu sedmého anděla, ta tajemství, která byla...“ Proč metodisté dělali toto a baptisté a Kristova církev a svědkové Jehovovi a všichni ostatní, proč to dělají? „Ta tajemství budou zjevena v těch posledních dnech, když ten sedmý anděl — když

to Poselství sedmého anděla, když on,“ ne když to začne dělat, „ale když začne oznamovat své Poselství,“ rozumíte. Ne v těch letech přípravy, ale „když začíná ohlašovat to Poselství, ta tajemství budou zjevena.“ A tady je máme, a aniž bychom je znali, vy lidé, to můžete dosvědčit. A potom v té velké observatoři — takže svět je na pochybách... Oni se vlastně stále diví, co se stalo.

Matouš 24:29, 30; Marek 13:24–26; Lukáš 17:28–30; Lukáš 21:25–27

¹⁶⁷ V Tucsonu, ty velké observatoře, oni pořídili snímek tam toho nahoře a stále se diví, co se to vlastně stalo. Co to je? Stále to dávají do novin. „Ví někdo něco o tom... co, a jak se tohle mohlo stát?“ Není tam přece žádná mlha, žádný vzduch, žádná vlhkost, čtyřicet pět kilometrů vysoko. Ó! „Budou znamení na nebi nahoře. A když se tyto věci začnou dít, a zemětřesení na různých místech, pak bude zjeveno na nebi znamení Syna člověka.“ Onoho dne (Lukáš) se Syn člověka znovu zjeví... bude zjevovat sám sebe. A svět bude vypadat jako Sodoma a Gomora. Ó, bratři, nebudte nevědomí v těch duchovních věcech, rozumíte. „Zkoumejte Písma, protože si myslíte, že v nich máte věčný život, a ony vydávají svědectví o tomto Slovu.“ Jsou to ona, která vydávají svědectví o pravdě, o věcech, které Bůh v této hodině dělá.

Jan 6:37, 44

¹⁶⁸ A co teď? Ti, kteří mají Ducha Božího, oni na tyto věci očekávají. A když tyto věci uvidí, pak těmto věcem věří. Ježíš řekl: „Nikdo nemůže přijít ke mně, jestliže ho Otec nepřitáhne, a všechny, které mi dal Otec (On je tím Slovem), přijdou ke mně; oni ke mně přijdou.“

¹⁶⁹ Dnes ráno jsem byl trochu drsný, vidíte. Oni očekávají na Pána, čekají; a když tohle dělají a vidí, jak se zaslíbení pro dnešek potvrzuje, a to obnovuje jejich víru v Jeho Slovo, protože On zaslíbil, že to udělá, a tady to dělá. O tom nejsou pochybnosti. Bůh promlouvá; nejdřív mluví Jeho Slovo, a pak Duch, který přivádí tyto věci, které Slovo řeklo, že se stanou. Faleš... Máme spoustu napodobitelů. Stále je budeme mít, muže upřímných srdcí usilující dělat věci takovým způsobem a takovým způsobem, ale sledujte, co se stalo. Lidé na to položí ruce, a pak umírají.

¹⁷⁰ Všimněte si, žádný denominační výmysl lidského původu nikdy nefungoval. Oni získávají členy podle vzoru své denominační truhly... Ale Bůh nikdy neměl žádnou denominaci. Ani nikdy denominaci mít nebude. Je to lidský produkt.

¹⁷¹ A tak dnes se pozastavuji nad tím, jestli všechno to naše

přitahování v těch velkých kampaních a probuzeních, jestli jsme vlastně nenaplňovali metodistickou truhlu, baptistickou truhlu, presbyteriánskou truhlu! Ale co se stalo s Kristovou Truhlou, se Slovem? A jestliže tato nevěsta má být Slovem, pak ona má být Kristovou, částí ženicha, ona má být Slovem, a to Slovem ne pro Jeho den, ale Slovem toho dne, ohledně kterého On zaslíbil, že to bude v tomto dni. A tak poslal své Slovo, aby formoval svoji nevěstu a připravil ji. Doufám, že to vidíte. Nedopusťte teď nějaký vlastní názor, ani nepřijměte názor někoho jiného. Přijměte tady toto potvrzené Slovo, tuto Bibli. Ono říká...

Bůh zaslíbil ve svém vlastním Slově, jak si vybere svou nevěstu v tom posledním dni. Věděli jste to? On slíbil, jak to udělá, a to podle svého originálního plánu, jak vybral Krista, vybral časy, vybral období, která... a co se týče Jeho nevěsty, On si to nemůže nechat ujít, protože ona je částí toho Slova. On to nemůže vybrat skrze denominaci, když Krista nevybral skrze denominaci. Copak Kristus přišel k nějaké denominaci? Copak přišel skrze nějakou denominaci? Ne! Oni Ho zavrhl. Tedy, toto udělaly denominace tehdy. A potom, když On vybírá svou nevěstu, může to udělat nějak jinak? Jak sem přivedl Krista? Skrze Slovo proroků. Je to tak? A jak sem přivede svoji nevěstu? Skrze Slovo proroků. Jak Ho ztotožnil, když On přišel? Skrze muže, na němž byl Eliášův duch, který přišel z pouště. A jak ztotožní svou nevěstu? On zaslíbil u Malachiáše 4 tutéž věc, předtím, než zničí zemi jako za dnů Sodomy.

Malachiáš 4:3; Lukáš 17:28-30

172 Pamatujte, Sodoma shořela. Souhlasí to? Dobře, tento svět má shořet. Řekl to Ježíš. A bude to v době, která se bude podobat Lukáš 17. kapitole a 30. verši, kde je řečeno: „V těchto dnech bude jako za dnů Sodomy a Gomory, a tehdy bude zjeven Syn člověka.“ A co se pak stane? Podle Malachiáše On znovu spálí zem a ti spravedliví v Miléniu vyjdou po popelu bezbožníků. Vidíte, a tak my se nacházíme právě na konci času. Sedíme tu ve dveřích a čekáme na Něj.

173 Všimněte si, Bůh zaslíbil ve svém Slově, že si vybere svou nevěstu svým originálním způsobem, jakým vybral Ženicha. On to předpověděl skrze proroky a poslal proroka, aby to potvrdil. Ten prorok, když seděl na břehu Jordánu řekl: „Hle!“

Oni řekli: „Ty jsi Mesiáš, že ano?“

„Ne, nejsem Mesiáš,“ řekl.

„Ty musíš být Mesiáš.“

Marek 1:7; Lukáš 3:16; Jan 1:27; Jan 14:20

174 „Ale já nejsem Jím, ale On stojí uprostřed vás. Nejsem hoden rozvázat řemínek Jeho sandálu. Když On přijde, dá se poznat...“ A dnes stojí uprostřed nás, v osobě Ducha svatého, projevuje se víc a víc, vchází do své církve a dává se poznat; protože On a nevěsta a Ženich budou jedno a totéž, a On se dává poznat. A jednoho dne uvidíte, že Ten, kterého jste cítili ve svých srdcích a viděli jste Jeho ztotožnění, se zosobní před vámi. A pak vy a On budete jedno. Sjednotili jste se skrze Slovo, a to Slovo bylo na počátku, ono se vrátí k počátku, kterým je Bůh. „A toho dne poznáte, že já jsem v Otci a Otec ve mně, já ve vás a vy ve mně.“ Haleluja! A jsme tady. Haleluja! Jsem tak rád, že Ho vidím zosobněného přímo uprostřed nás a mohu vidět to, co On zaslíbil pro toto Slovo, ne jaké jsou něčí emoce, zpívání, poskakování, tancování, ale skrze Jeho Slovo, amen, On se dává poznat.

175 Podívejte, když oni přinesli — oni postavili svatyni a vnesli do ní Truhlu, Bůh tam vešel před nimi v Ohnivém sloupu. Amen. Byl to David, který poskakoval a povykoval, a všichni ti zpěváci a kněží, kteří se tak chovali, se nacházeli mimo Boží vůli. Ale když Bůh ztotožnil Truhlu na jejím místě a pozici, ale ještě, než tam stihli dostat Truhlu, zjevil se tam Ohnivý sloup, který je vedl cestou, rovnou pod křídla těch cherubů a přímo do svatyně svatých, Jeho místa odpočinutí, ten Ohnivý sloup. A sláva Boží se tam nacházela v takové míře, že oni neviděli na to, jak konat bohoslužby. Amen. A to zavře oči všem teologům, když On přijde pro svou nevěstu. Ona bude vzata uprostřed noci tak, jak to bývalo v jejich případech. Oni ji neuvidí odcházet. Ó, sláva Bohu!

176 Všimněte si. Bůh zaslíbil, že přivede svou nevěstu, a co On bude dělat: Bude zde semeno; a že v čase večera bude světlo, a jak bude dělat všechny tyto věci, přesně takovým způsobem, jak to původně naplánoval ve Starém a Novém zákoně, a že to nebude skrze denominace. Nebude to skrze naše systémy, které dnes používáme. My jenom způsobujeme smrt. A jak jen na to lidé položí ruce, oni následkem toho umírají, vidíte.

177 To Slovo, večerní poselství musí přinést večerní výsledky. Večerní poselství musí zasít večerní semeno, ne ranní semeno, ale večerní semeno! Souhlasí to? Polední scéna — její semena tam tehdy, to byla denominace; ona zemřela, zahynula. Ale večerní poselství ukáže světlo večerního času, přinese výsledky večerního času. Poselství večerního času... V čase Ježíše přinášelo polední poselství

polední výsledky. To počáteční poselství ukázalo počáteční výsledky: přineslo stvoření. On stvořil svého Syna na své vlastní podobenství, uprostřed dne. V čase večera On pro Něj tvoří nevěstu, rozumíte. Pomocí čeho? Svého Slova. Jak On formoval zemi? Jak ji povolal do existence? Svým Slovem! Kdo byl Jeho Syn? Slovo! „Na počátku bylo Slovo, a to Slovo bylo u Boha... a to Slovo se stalo tělem a přebývalo...“ Jak On vezme svou nevěstu? Pomocí Slova, ne pomocí nového vozu, ne skrze nějaký teologický názor, ale na základě Jeho Slova, On ji ztotožní. Nedodávejte ani jednu věc k tomu, ani z toho nic neubírejte. Nechte to tak, jak to je. Rozumíte?

178 V čase večera On zaslíbil, že zjeví — otevře těch sedm pečeti a ukáže, co ty církve v minulosti proměškaly. Zjevení 10 a Malachiáš 4, Lukáš 17:30, On řekl, že to udělá. No, nepomíchejme to; zachovejme to takové, jaké to je.

179 Dovolte mi na závěr... Je už skoro třičtvrtě na dvanáct, dovolte mi zakončit těmito slovy: Přátelé, poslyšte ve jménu Pána Ježíše! Tyto věci jsou pro vás příliš jasné, abyste tomu nemohli neuvěřit. Je to příliš jasné, abyste to nemohli uvidět. Samozřejmě, můžete to vidět. Jistě, svět by to také mohl uvidět. Ale pouze vaše... Nenechte se ovlivnit těmi novotami a věcmi, které oni dnes mají. Nejsem zvědav, jak jsou tito lidé dobří, jak jsou upřímní, jestliže nemluví v souladu s tímto Zákonem a Proroky, Bible říká, že v nich není život, vidíte.

180 David si myslel, že byl v pořádku, že byl upřímný. Tito kněží si mysleli, že byli v pořádku, že byli upřímní. Ale oni prostě po této stránce selhali, zapomněli se poradit ohledně toho s Hospodinem. A jak to mohli udělat? Možná si řekli: „My jsme se v této věci promodlili.“ Ale to nebyl Boží způsob, jak to měli udělat. On zaslíbil, že nedělá nic, co by nezjevil svým služebníkům prorokům. A tam byl uprostřed nich Nátan, a oni se s ním ohledně toho vůbec neporadili.

1. Paralipomenon 17:1

181 Přečtěme si teď několik dalších kapitol z knihy Paralipomenon a uvidíte. Když se David jednou posadil ve svém domě a řekl: „Je správné (Nátan tam seděl spolu s ním), abych bydlel v cedrovém domě a Truhla Boží se nacházela pod stanem?“ A Nátan se dozvěděl od Hospodina, co by mu měl na to říct.

1. Paralipomenon 17:4, 8, 11, 124

182 A on mu to řekl špatně, a tak Bůh řekl: „Jdi a řekni mému služebníkovi Davidovi, že ho miluji. Že jsem mu udělal jméno, jako mají velcí lidé na zemi, ale nemohu mu to nechat udělat, vidíte; on mě

zklamal, vidíte. Nemohu mu to dovolit udělat. Já přivedu muže: jeho syn postaví věčný dům Bohu.“ A to byl samozřejmě David. A Šalomoun to znázornil, ale potom selhal. Ale každý člověk musí selhat. Každá lidská bytost selže. Bůh je ten Jediný, který nemůže selhat. On nemůže upadnout. To je ta jediná věc, kterou Bůh nemůže, totiž upadnout. A Bůh je Slovo. A to Slovo... Nezáleží, jak to vypadá, že se to stane nějak jinak, to se stane přesně tak, jak bylo řečeno ve Slově.

¹⁸³ A teď, zapamatujte si, my musíme sledovat období, čas, rozumíte. Období, ve kterém se nacházíme, v jakém čase, aby to bylo potvrzeno, abychom si byli jisti, že to je přesně pravda.

¹⁸⁴ A teď vezmeme všechny ty „musíš“, celé Slovo, všechny předobrazy, všechny tyto věci, a uvidíme, kde se nacházíme. Pomyslete na hodinu, ve které žijeme. Podívejte se tam, téměř jedna desetina země je hotová se propadnout. Říká to věda. Oni se dívají na hodiny. Před několika lety řekli: „Teď jsou tři minuty před půlnocí.“ Teď už možná zbývá jen minuta, možná už jen půl minuty.

Oni řekli: „To se nestane v naší generaci.“

¹⁸⁵ „To se může stát během pěti minut.“ A všimněte si té další věci, kterou řekl: „Pět let.“ To jsem neřekl já, to řekl on, ten vědec. Lidé prchají z Kalifornie jako mouchy, vidíte. Toho dne, kdy Lot odešel ze Sodomy, toho stejného dne, spadl na zem ohnivý déšť. Bůh se chystá v jednom z těchto dnů naše poselství vzít a my odsud odejdeme. Něco se pak skutečně stane, když církev odejde, Jeho tělo, Jeho nevěsta.

5. Mojžíšova 4:1-4

¹⁸⁶ No, chci vám přečíst Písmo, a přál bych si, abyste četli se mnou. Otevřete si na závěr 5. Mojžíšovou 4. kapitolu. Myslím si, že už toho snad bylo řečeno dost, abyste to pochopili. 5. Mojžíšova 4. Přečtu z toho dvě místa. A v tomto sboru, a pro ty, kteří jsou na pásku — lidé na pásku, lidé připojení telefonicky a vy na jiných místech, po celém národě, chci, abyste poslouchali opravdu pozorně, aby vám to neuniklo. Je to věc, která... 5. Mojžíšova, čtvrtá kapitola. No, začnu prvním veršem. Přečtu první verš a pak přeskočíme do pětadvacátého a šestadvacátého verše. Můžete si to, když se vrátíte domů, přečíst celé, ale abych ušetřil čas a abychom to mohli skončit načas, protože já se musím dnes večer, pokud Pán bude chtít, vrátit. Poslouchejte, co říká tento prorok. On byl v Boží přítomnosti. Věděl, o čem mluví. Poslouchejte.

Nyní tedy, Izraeli, slyš pravidla a zákony, které vás

učím dodržovat, abyste byli živí a vešli do země, kterou vám dává HOSPODIN, Bůh vašich otců. [To je předobraz Milénia.]

Ke slovům, která vám udílím, nic nepřidávejte a nic z nich neubírejte [Nepřidejte k tomu ani jednu věc ani jednu věc z toho neuberte. Zůstaňte... Držte se toho, co je tam řečeno.], **ale zachovávejte příkázání HOSPODINA, svého Boha, která vám udílím.**

Na vlastní oči jste viděli, co Hospodin učinil v Baal-peoru. HOSPODIN tvůj Bůh, vyhladil z tvého středu každého, kdo následoval peorského Baala. [Vy jste teď lidem odděleným od denominací, chápete, rozumíte.]

Vy, kdo jste se přimkli k HOSPODINU, jste však až dodnes všichni naživu. [Vy jste nezemřeli se svými denominacemi, jste naživu a jste v přítomnosti Boží. A teď, ať vám to na závěr neunikne.]

5. Mojžíšova 4:25, 26

Dvacátý pátý verš. Když oni vcházejí do země, sledujte, co se bude dít.

V té zemi budeš plodit syny a vnuky a zestárneš. Jestliže se pak zvrhnete [To se právě stalo.] **a vytvoříte si modlu v jakékoli podobě** [Něco jiného.], **spácháte v očích HOSPODINA, svého Boha, zlou věc a popudíte ho.** [Poslyšte!]

Dosvědčuji vám dnes před nebem a zemí [vidíte], **že pak v zemi** [nebo místo], **kterou se za Jordánem chystáte obsadit, rychle a naprosto vyhynete. Nezůstanete v ní dlouho; budete naprosto vyhlazeni.**

5. Mojžíšova 4:2, 26

187 To byl Mojžíš, který mluvil k Izraeli, poté když byl potvrzený Bohem skrze ohnivý sloup, a věděl, že byl Bohem potvrzeným služebníkem, aby je vyvedl. A ještě předtím, než vešli do této země, než tam vešli, Mojžíš řekl: „Ta slova, která jsem k vám promluvil, vzývám nebe a zemi za svědky proti vám. Jestliže k tomu přidáte jednu věc, nebo z toho odeberete jedno slovo, nezůstanete v této zemi, kterou vám Pán Bůh dává.“ Stejně tak já mluvím, ve jménu Ježíše

Krista! Nepřidávejte k tomu ani jedinou věc. Nepřidávejte k tomu vlastní názory. Mluvte jenom to, co je řečeno na těch páskách. Dělejte přesně to, co vám Pán Bůh přikázal. *Nic* k tomu nepřidávejte.

Matouš 5:5; Zjevení 22:14, 15

188 On jako vždy dodržuje vůči nám svá zaslíbení. On dodržel každé zaslíbení, které dal. Neřekl vám snad, co se má stát, a nestalo by se to? Přivádím dnes před vás nebesa a zemi a vyzývám vás: Řekl někdy Bůh něco, co by se přesně nevyplnilo, co řekl, že pro nás udělá? A udělal to takovým způsobem, jak řekl, že to udělá? Přesně tak. A tak On v tom bude pokračovat. Prostě k tomu nepřidávejte. Neubírejte z toho. Pouze tomu věřte a chodte pokorně před Pánem, protože se blížíme k tomu, že vejdemo do této země. Potom se nevrátíte, už se nikdy víc nevrátíte do tohoto druhu života. Vráťte se jako nesmrtelné bytosti. Přijdete, když už bude s hříchem skoncováno a satan bude svázaný. A tisíc let budete žít na zemi, kterou Bůh, váš Pán vám dal. „Protože tiší obdrží zemi.“

„Požehnání ti, kteří plní všechna Jeho přikázání, aby měli právo vejít do Města, protože venku zůstanou čarodějové a lháři, smilníci a psi; oni tam nevejdou.“ To je pouze pro vykoupené a ty, kteří chodí v Jeho přikázáních.

Zachariáš 4:6; Jan 4:24; Jan 17:17; Židům 13:8

189 Nepřijímejte žádné novoty. Ony létají všude a bude jich ještě přibývat. Ale nepřijímejte tyto novoty. Pán váš Bůh vám oznámil, co je pravda. Pán váš Bůh vám potvrdil, co je pravda, skrze své Slovo a svého Ducha: „Ne mocí, ne silou, ale mým Duchem.“ A ten Duch... Bůh hledá ty, kteří Ho uctívají v Duchu a v pravdě. „Tvoje Slovo je pravda.“ A On nám pečlivě potvrdil, že Ježíš Kristus je tentýž včera, dnes i na věky. On vám ukázal večerní semena. Zjevil vám to ve Slově. Dokázal vám to svým Duchem.

190 Nikdy se nesnažte založit novou organizaci, ani se o to nepokoušejte. Nezkoušejte stavět na něčem jiném, ale zůstaňte před Pánem, svým Bohem pokorní, protože to vypadá jako by se měla již brzy otevřít brána do zaslíbené země. A vejdemo tam s opravdovým zpěvem a jásotem, když nevěsta a Ženich zaujmou svá místa na trůnu.

191 Žijte pokorně; žijte v lásce. Milujte se navzájem. Ať nic mezi vámi nevyvstane. Když vidíte, že ve vašem srdci něco proti někomu povstává, okamžitě to odstraň. Nedovol... satan bude dělat, co bude v jeho silách, aby se mezi vás dostal, rozumíte. Nedovolte, aby se to stalo. Může přijít nějaký chlapík s úlisným jazykem, a pokusí se vás od

toho odvést. Myslíte si, že by Mojžíšovi mohli rozmluvit přítomnost Boží, když tam stál a viděl ji? V žádném případě. Ne, my z toho nic neubíráme ani k tomu nic nepřidáváme. Zachovejte to tak, jak to bylo Pánem řečeno. My nechceme nějakou denominaci; nechceme žádnou organizaci. My nechceme žádnou zlost; žádný spor. My chceme Boha a On je Slovem. Skloňme teď naše hlavy.

192 Ó, Bože, rozhlížím se dokola duchovníma očima; snažím se uvidět, co se děje. Vidím Tvé Slovo způsobem, jak bylo potvrzeno, a způsobem, jak bylo dokázáno. A tady jsme po třiatřiceti letech, a Ty konáš přesně to, co jsi řekl. Pane, ať je to od nás vzdáleno, abychom se to snažili trochu zmenšit, nebo trochu zvětšit; prostě zachovat to tak, jak jsi to udělal, jen pokorně kráčet a následovat Tě.

1. Tessalonicenským 4:16

193 Tohle jsou ti, Pane, které jsi dal do služby; kromě těch, kteří už zesnuli v celém národě, kolem světa. Zdejší hřbitovy uchovávají mnohé z těch, kteří očekávají, ty požehnané svaté. Ale je to tak, jak je to řečeno: „My, kteří zůstáváme naživu, nepředejdeme ty, kteří zesnuli. Zazní trouba a mrtví povstanou nejprve, pak budeme spolu s nimi vychváćeni.“ Když sláva Boží bude na zemi, ona ukryje církev před světem. Svět ji ani neuvidí, když ona bude odcházet.

194 Otče, Bože, zachovej tyto ve Tvých rukou. Oni jsou Tvoji. Prosím, Bože, abychom vždycky chodili pokorně před Tebou. Nevíme, jak dlouho. Netoužíme vědět, jak dlouho to bude. To není naše věc. To je Tvoje věc. Nejde o to, abychom věděli, kdy přijdeš; jde nám o to, Pane, abys nás zachoval v pokoře, dokud nepřijdeš, abychom chodili s Tebou. Je to naše touha po Tobě, aby ses nám dal jednou za čas poznávat, Otče, uprostřed nás, abychom mohli vidět, že neustále chodíme s Tebou.

195 Odpusť nám naše minulé hříchy. Ved' nás a ochraňuj nás v budoucnu od každé ďáblový léčky. Ved' nás a provázej nás, Bože, náš Otče. Odpusť nám naše hříchy a pomoz nám, abychom byli Tvými dětmi. My jsme bídnou třídou lidí. Jsme vyvrheli lidské společnosti na tom světě, kvůli denominacím a církvím. Vidíme konec a děkujeme Ti za ty duchovní oči do Tvého Slova, že můžeme vidět čas konce. Protože všechny tyto věci se musí stát, do toho velkého kamenného krupobití, z nebe. Pomoz nám, Pane, abychom už tu v ten den nebyli, ale odešli do Tvé přítomnosti, odletěli do Tvého náručí.

196 Uzdrav nemocné a postižené, Pane. Prosíme, abys dnes večer připravil tak velkou bohoslužbu, aby uprostřed nás nezůstala ani jedna

churavá osoba, z důvodu Tvé přítomnosti, Pane. Ať jsou naše srdce neustále obrácena k Tobě. A my víme, Pane, že peníze, majetky a věci světa nemají žádný význam, že jsou pouze dočasné, ony všechny pominou. Naše zaměstnání, naše domovy, naši přátelé, to všechno musí pominout. Nezáleží na tom, jak jsme bohatí, jak chudí, jak populární nebo nepopulární jsme. To všechno skončí. Ale je zde pouze jediná věc, kolem které se soustřeďuje naše bytí, a to je Ježíš Kristus. A tak, Bože, dej, abychom mohli odložit stranou vše, co je druhořadé, a drželi se Jeho. On je Slovo. Vyslyš, Pane! Potvrzené Slovo na tuto hodinu!

197 Potvrzeným Slovem Mojžíšova dne byl Ježíš. Potvrzeným Slovem Izaiášova dne, Eliášova, Janova a všech ostatních, byl Ježíš. A potvrzeným Slovem dneška je Ježíš, tentýž včera, dnes i na věky. Pomož nám, Pane, abychom tomu věřili, abychom to viděli a chodili v tom. Prosíme o to v Ježíšově jménu.

198 Se svými skloněnými hlavami, rád bych věděl, jestli je tu někdo, kdo nikdy opravdově neudělal ten veliký a na vše postačující... Vy tomu věříte, ale jen tomu věřit, to nestačí. Já věřím, že moje manželka byla dobrá dívka. Znal jsem jejího otce a její matku, znal jsem ji leta letoucí. Vedla poctivý život. Věřil jsem, že bude dobrou ženou, ale to ji mojí neudělalo. Ona se nestala mojí, dokud jsem ji nepřijal a ona nepřijala mne. A teď Ježíš chce, abys ty přijal Jeho. Nechceš Ho přijmout a stát se částí Jeho Slova? Pokud jsi to neudělal, s vašimi skloněnými hlavami a skloněným srdcem, doufám...

199 Není tu místo pro výzvu k oltáři. Koneckonců, já na to nekladu důraz. Věřím, že Bůh vás navštíví rovnou tam, kde jste. Nechcete zvednout ruce a říct: „Bratře Branhame, vzpomeň na mě v modlitbě. Chtěl bych to udělat.“ Bůh ti žehnej. Bůh ti žehnej. Ó, všude vidím zvednuté ruce! „Chtěl bych takový být.“ Bůh ti žehnej, bratře, a Bůh ti žehnej, bratře, všude kolem. „Chtěl bych takový být.“ Bůh ti žehnej... „Opravdu chci takový být. Já to vidím...“ Dobře, podívejte, přátelé, může tu být nějaká maličkost... Pokud nejste takoví, tak jste se soustředili na něco jiného než na to. Vidíte. Celá leta jste viděli, jak to působí. A teď vidíte, jak to dozrává. A pokud to má pro nás nějaký význam, a nic jiného nemá trvání kromě toho, proč byste tedy neměli odvrátit své hlavy od věcí, na které jste se měli ve zvyku dívat a nesoustředit se na Něj, který je středem veškerého života; a také zítřek patří Jemu. Nechcete to udělat, zatímco se pomodlíme?

Židům 12:1

²⁰⁰ Drahý Bože, tady jsou ruce mužů, žen, chlapců, dívek, dokonce i kazatelů, kteří zvedli své ruce. Oni by chtěli říct, že se chtějí soustředit rovnou kolem Pána Ježíše, a přesto to vypadá jako by to nemohli udělat; něco je odtahuje na tu nebo jinou stranu: může to být denominace, může to být nějaká osoba, může to být nějaký hřích; může to být něco, co ukrývají ve svém srdci. Já nevím, Pane; Ty víš. Ať je to cokoli, ale ať v této chvíli, Pane, zatímco voláš jiné... Ty jsi je zavolal, oni patří Tobě. A když je voláš, ať jsou uvolněni od toho hříchu, který je, jak říká Bible, obkličuje: „Odvraťte se od hříchu, který nám tak snadno bývá překážkou, abychom mohli s vytrvalostí běžet závod, který leží před námi.“ A hledět na co? Na naše zaměstnání? Na naši denominaci? Na naše členství? Na naše rady? Na Krista, na původce a dokonavatele naší víry, kterou máme v Něj. Udělej to, Otče, pro nás dnes. Protože prosíme v Jeho jménu a k Jeho slávě.

²⁰¹ A teď, oni jsou Tvoji, Pane, udělej s nimi to, co považuješ za správné. A s námi rovněž udělej to, co považuješ za správné. Jsme Tvoji, v Ježíšově jménu. Amen.

*Miluji Ho, miluji Ho,
protože On dřív miloval mě
a vykoupil spasení mé na Golgotě.*

²⁰² Zapomněli jste na oběd? Zapomněli jste na děti tam venku v autě, jestli jsou v pořádku nebo ne? Zapomněli jste na celou minulost a uvědomili si, co to je, co právě teď pociťujete? To se před vámi den po dnu zhmotňuje. A ať se to stane centrem všeho, co... A ať ty ostatní věci odstoupí stranou; ony i tak zhynou. Ó, následujte jenom Jeho. Jako Elizeus následoval Eliáše, my následujme Jeho. Protože i my musíme být jednoho dne vzati. Viděli jsme ten Ohnivý kočár, který ho pozvedl z hrobu. Cítíme to v této chvíli v našem středu. Jednoho dne odepne tyto koně od toho křoví, a půjdeme nahoru. Nemilujete Ho?

A vykoupil spasení mé na Golgotě.

Ó, copak nemůžete... a téměř Ho tam vidět, jak se tam vznáší?

*Miluji Ho, miluji Ho (Koho jiného bych mohl
milovat?)
Miluji Ho,*

*protože On dřív miloval mě
a vykoupil spasení mé na Golgotě.*

²⁰³ Pokaždé, když se vracím domů, někdo další tady schází. Když na několik měsíců odjedu a vrátím se zpět, někdo schází. A to mě naplňuje smutkem pokaždé, když se vrátím. Jednou jeden chlapec, který se mnou chodil do školy, šel po ulici, on řekl: „Ahoj, Bille.“

²⁰⁴ Podíval jsem se na něj. Kdysi to byl pohledný chlapec. Míval černé lesklé vlasy, učesané dozadu; a teď je bílý jako sníh. Chodil vzpřímeně, žádné břicho. Řekl jsem: „Ahoj Jime.“ Pohlédl jsem na něj; a pocítil jsem ve svém srdci, pomyslel jsem si: „Bože, ten chlapec a já, ten muž a já, jsme přece stejně staří.“ Pak vím, že moje dny jsou sečteny. Víím, že už to nemůže trvat příliš dlouho. Rozhlédl jsem se kolem a pomyslel si: „Co mám udělat, Pane? Pomož mi. Nechci od Tebe odejít. Chci zůstat přesně — chci zůstat blízko Tebe. Ty mě proved'. Podíval jsem se a pomyslel: „Padesát šest let, to už nemůže trvat dlouho.“ Podíval jsem se a vidím tady sedět starého přítele, Billa Daucha, sedmdesát dva nebo sedmdesát tři let.

Židům 11:6

²⁰⁵ Rozhlížím se dokola; dívám se na ty děti, které si myslí: „No, počkám, až budu mít tolik let jako bratr Branham, pak o tom budu uvažovat...“ Miláčku, ty se toho nemusíš dožít; velice pochybuji, jestli se toho dožiješ, rozumíš. Ale jenom si představte, pokud se bratr Billy Dauch dožil tohoto dne, on může přežít stovky patnácti, šestnáctiletých lidí. Takoví umírají každou hodinu. Jaký je v tom tedy rozdíl, kolik je vám let? Ale co uděláte s tou hodinou, ve které žijete? Co uděláte pro Ježíše v tomto čase, rozumíte? Ó, já Ho chci uvidět, chci vidět tu hodinu, kterou vyhlížím, a uvidět všechna ta stará těla proměněna, uvidět je proměněná v jedné chvíli, v okamžiku. Pokud to tak není, pak jsme těmi největšími hlupáky; jezme, pijme, radujme se, protože zítra zemřeme, rozumíte. Jsme jenom jako zvířata; umíráme a jdeme do prachu země, a tím to končí. Ale tady je smrtelná — nesmrtelná duše žije ve vás, bratře. My jsme uslyšeli hlas z nebe. Viděli jsme to dokázáno. Víme, že On existuje a že odměňuje všechny, kteří Ho usilovně hledají.

A teď, členové Kristova těla, zatímco budeme znovu zpívat, chtěl bych, abyste si na svých místech s někým podali ruku, zatímco budeme znovu zpívat.

Miluji Ho, (Jen pozdravte svého bratra, sestru.)

*miluji Ho,
protože On dřív miloval mě (Richarde!)
a vykoupil spasení mé na Golgotě.*

Jan 13:35

²⁰⁶ Milujete Ho, řekněte: „Amen!“ Milujete Jeho Slovo, řekněte: „Amen!“ Milujete Jeho věc, řekněte: „Amen!“ Milujete Jeho tělo, řekněte: „Amen!“ Pak milujete jeden druhého. Amen! To souhlasí. „Podle toho poznáte, že jste Mými učedníky, když budete milovat jeden druhého.“

²⁰⁷ A teď pokládám ruce na tyto kapesníky. Pokud si je chcete vzít, před večerem... Chtěl bych poprosit bratra Richarda Blaira, Bůh odpovídá na jeho modlitby, a toho bratra, kteří se jednoho dne modlili, aby přivedli toho chlapce k životu, který je dnes tady a je naživu, protože měli víru v Boha... A teď ho chci poprosit, aby nás za okamžik rozpustil slovy modlitby, abychom se sem mohli dnes večer vrátit. Na hodinách je asi pět minut po dvanácté. A chtěl bych, abyste, pokud můžete, přišli dnes večer, jestliže jste tu nablízku. Jestli se musíte vrátit domů, ať vás Bůh ochraňuje na vašich cestách a pomůže vám a zachovává vás. A jestliže můžete zůstat a chcete zůstat, jste vítáni, abyste zůstali. Bůh buď s vámi.

*Až se sejdeme zas, až se sejdeme zas,
až (Zvedněte ruce...)
sejdeme u nohou Ježíše;
až se sejdeme zas, až se sejdeme,
Bůh buď s vámi, až se sejdeme zas.*

[Bratr Branham si začíná pobroukávat tu stejnou píseň.] (Tak máme opouštět dům Boží: v modlitebním rozpoložení, pokorně, s důvěrou, že se spolu dnes večer znovu setkáme. A pokud ne, Bůh buď s vámi), až se sejdeme zas.

Skloňme teď naše hlavy. Bratře Blaire.

